

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
9 жовтня 2013 р., середа**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Наші миротворці братимуть участь в антипіратських операціях *Олександра Кучерява, "Голос України"*3

Верховна Рада України прийняла Закон «Про схвалення рішення Президента України про направлення національного контингенту для участі України в операції «Океанський Щит» та в операції Європейського Союзу «EU NAVFOR ATALANTA». За таке рішення проголосували 334 депутати, проти — 30, утримався — 1. Метою операції «Океанський Щит» є забезпечення безпеки судноплавства в районі Аденської затоки та здійснення професійної підготовки представників регіональних країн, розвиваючи їхні власні можливості боротьби з піратською діяльністю.

Десятина уїдет в регіони *Олег Гавриш, Александр Черновалов, "КоммерсантЪ" (Україна)*4

Верховная Рада намерена на законодательном уровне закрепить за местными бюджетами право на 10% дохода от добычи полезных ископаемых. Соответствующий законопроект был внесен в парламент на прошлой неделе. В Минприроды надеются, что его принятие позволит ускорить подписание соглашения о разделе продукции с компанией Chevron и в перспективе добиться лояльности местных властей при заключении договоров о разработке сланцевого газа. Впрочем, уступив местным советам один раз, правительство может столкнуться с постоянными попытками выбить себе все новые поблажки в будущем, отмечают эксперты.

Замглавы фракции Партии регионов Елена Бондаренко: "Не сталкивайтесь лбами два народа" *Анатолий Черногуз, "Комсомольская правда" (Україна)*6

"Кремль намерен любой ценой сорвать подписание Украиной Соглашения об ассоциации с ЕС", - такое мнение высказала замглавы фракции Партии регионов Елена Бондаренко.

Правда за деньги *Дмитрий Буковский, "Деловая столица"*6

В конце сентября Украина отметила Международный день права на доступ к информации. "Регионалы" отпраздновали его по-своему, решив "улучшить" действующий Закон "О доступе к публичной информации". Правки к нему уже зарегистрированы в парламенте. И если они будут приняты, чиновники получат законное право скрывать от общественности содержание своих деклараций о доходах, безнаказанно проигнорировать неудобные информационные запросы или потребовать оплатить ответы на них.

Минздраву ставят діагноз *Юлия Рябчун, "КоммерсантЪ" (Україна)*8

В Верховной Раде завершила работу временная следственная комиссия по расследованию злоупотреблений в Министерстве здравоохранения за 2012-2013 годы.

Народные депутаты выявили около 100 фактов нарушений в работе Минздрава, в частности невыполнение государственных программ, закупку медпрепаратов по завышенным ценам, использование запрещенных лекарств. В министерстве готовы реагировать только в том случае, если приведенные факты будут доказаны правоохранительными органами.

Шанси Тимошенко... *Іван Капсамун, Юлія Лучик, Анна Черевко, Ігор Самокиш, Олеся Яремчук, «День»*.....9

Експерти «Дня» — про те, чи зміцнить «вибіркове милосердя» «вибіркове правосуддя»?

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Лидеры оппозиции – о едином кандидате и освобождении Тимошенко *Мария Жартовская, Forbes.ua*15

Пока ключевой спорный вопрос – единый кандидат уже в первом туре голосования. На этом варианте настаивает Виталий Кличко. Что об этом думают остальные лидеры оппозиции, и когда все трое ждут решения вопроса Тимошенко – читайте ниже.

Кого на Луганщине могут внести в список Кармазина *Дмитрий Шульга*17

Среди нардепов-«регионалов», представляющих Луганскую область, есть сразу несколько персонажей, находящихся в зоне вылета из Верховной Рады.

Володимир Яворівський: "Найбільший письменник в Україні – Янукович" *Олексій Бик, Главком*.....18

У інтерв'ю Володимир Яворівський розповів про стосунки всередині «Батьківщини» і опозиції загалом, а також про парадокс цивілізаційного вибору, за яким Україну до ЄС веде Віктор Янукович.

БЛОГИ

Олександр Доній: «Чи є у ректорів залишки хребта?» *Korrespondent.net*24

Герою України Левкові Лук'яненкові забороняють виступати в університетах.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Верховна Рада виділила гроші з держбюджету на вибори у п'яти проблемних округах *24 канал, Новини*24

Депутати знову провалили голосування за плани роботи на квартал *Перший діловий, Новини*.....25

Депутаты Рады не приняли сегодняшнюю повестку дня *Интер, Подробности* ..26

Опозиція у Верховній Раді знову вимагає випустити на волю Юлію Тимошенко *ICTV, Факти*27

Гості «Вашої Свободи»: Андрій Павловський, народний депутат (фракція ВО «Батьківщина»); Андрій Окара, російський політолог *Радіо Свобода*28

Наші миротворці братимуть участь в антипіратських операціях
Олександра Кучерява, "Голос України"

Парламентська хроніка

Верховна Рада України прийняла Закон «Про схвалення рішення Президента України про направлення національного контингенту для участі України в операції «Океанський Щит» та в операції Європейського Союзу «EU NAVFOR ATALANTA». За таке рішення проголосували 334 депутати, проти — 30, утримався — 1. Метою операції «Океанський Щит» є забезпечення безпеки судноплавства в районі Аденської затоки та здійснення професійної підготовки представників регіональних країн, розвиваючи їхні власні можливості боротьби з піратською діяльністю.

Операція Європейського Союзу «EU NAVFOR ATALANTA» була розпочата у грудні 2008 року у рамках Єдиної політики безпеки і оборони з метою боротьби з актами піратства біля узбережжя Сомалі. В обох операціях на ротатійній основі беруть участь по 4—6 військових кораблів країн-членів НАТО, ЄС, а також інших країн, які виявили бажання приєднатися до боротьби з піратством. Участь у миротворчих операціях візьмуть український фрегат «Гетьман Сагайдачний» та вертоліт Ка-27 ПР, підрозділ спеціального призначення зі штатним озброєнням. Фінансування витрат, пов'язаних з участю України в міжнародних миротворчих операціях, здійснюватиметься за рахунок коштів державного бюджету країни.

Парламент також прийняв рішення заслухати доповідь Кабінету Міністрів України про участь України в діяльності з підтримання міжнародного миру і безпеки у 2012 році. Як зауважив автор постанови — Голова Комітету з питань національної безпеки та оборони Володимир Литвин — парламент має щорічно заслуховувати доповідь уряду про участь українських миротворців у міжнародних операціях. Під час обговорення народні депутати наголошували на потребі врегулювати питання соціального захисту українських військовослужбовців, котрі беруть або брали участь в міжнародних миротворчих операціях, а також членів їхніх родин.

На початку пленарного засідання Верховна Рада з двох спроб так і не змогла затвердити у цілому порядок денний третьої сесії Верховної Ради України третього скликання. З першої спроби за ухвалення порядку денного сесії проголосували 211 депутатів, з другої спроби ще менше — 191 депутат.

Обранці ніяк не можуть затвердити порядок денний сесії вже третій пленарний тиждень. Фракції не дійшли згоди щодо другого розділу — питання, які додатково пропонуються включити до порядку денного.

У зв'язку з тим, що порядок денний на всю сесію не затверджено, глава парламенту вніс пропозицію затвердити тижневий розклад засідань, що й було проголосовано. Володимир Рибак заявив, що більше не виноситиме на голосування проект постанови про затвердження порядку денного третьої сесії, а парламент щотижня затверджуватиме порядок денний своєї роботи.

Народні депутати прийняли Постанову Верховної Ради «Про присудження щорічної Премії Верховної Ради України педагогічним працівникам загальноосвітніх, професійно-технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів». Щорічну премію парламенту присуджено 22 педагогам. Розмір премії становить 20 тисяч гривень кожна. Верховна Рада України прийняла в цілому урядовий проект закону «Про внесення зміни до статті 7 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» щодо осіб, які надають соціальні послуги (343 — «за»). Законодавчим актом до числа осіб, що мають право на призначення державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, включено тих працездатних членів малозабезпеченої сім'ї, які надають соціальні послуги.

У першому читанні прийнято проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скорочення кількості документів дозвільного характеру. Законопроектом,

який вніс Президент України, пропонується внести зміни до 37 законодавчих актів України, якими пропонується скоротити кількість документів дозвільного характеру, передбачених у спеціальних законодавчих актах.

Представник Президента у Верховній Раді Юрій Мірошниченко, представляючи законопроект, наголосив, що надмірна кількість документів дозвільного характеру, отримання яких вимагається чинним законодавством від суб'єктів господарювання для здійснення того чи іншого виду господарської діяльності, значно ускладнює умови ведення бізнесу, лягає на підприємців додатковим регуляторним тягарем.

Верховна Рада також прийняла в цілому проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» щодо фінансування повторних виборів у п'яти проблемних одномандатних округах, де не встановлено результати парламентських виборів 2012 року.

Так передбачається збільшити видатки ЦВК на 48,8 мільйона гривень за рахунок надходжень НБУ. Із цих коштів 31 781 тис. грн. буде виділено безпосередньо на проведення повторних виборів, 14 344 тис. грн. — на функціонування Державного реєстру виборців.

Під час обговорення представники опозиції висловлювалися проти фінансування веб-камер на виборчих дільницях, вважаючи, що ці кошти витрачаються неналежно. І наполягали, щоб було призначено не лише повторні вибори в п'яти проблемних округах, а й вибори міського голови Києва.

Ще одними ухваленими змінами до держбюджету-2013 перерозподілено видатки двох міністерств — освіти і науки України та молоді та спорту у зв'язку з їх реорганізацією у рамках адмінреформи.

Як доповів міністр освіти та науки Дмитро Табачник, законопроектом перерозподілено бюджетні призначення у межах загального обсягу видатків, без збільшення фінансування.

Довідково

Участь сил і засобів Збройних Сил України у зазначених операціях сприятиме підвищенню міжнародного авторитету України як повноправного партнера в підтриманні миру та безпеки у світі, — йдеться у пояснювальній записці до законопроекту № 3320.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=303234>

Десятина уйдет в регионы

Олег Гавриш, Александр Черновалов, "Коммерсантъ" (Украина)

Верховная Рада намерена на законодательном уровне закрепить за местными бюджетами право на 10% дохода от добычи полезных ископаемых. Соответствующий законопроект был внесен в парламент на прошлой неделе. В Минприроды надеются, что его принятие позволит ускорить подписание соглашения о разделе продукции с компанией Chevron и в перспективе добиться лояльности местных властей при заключении договоров о разработке сланцевого газа. Впрочем, уступив местным советам один раз, правительство может столкнуться с постоянными попытками выбить себе все новые поблажки в будущем, отмечают эксперты.

Вчера на сайте Верховной Рады был опубликован текст законопроекта N3295-1 "О внесении изменений в Бюджетный кодекс Украины (относительно средств от использования (реализации) государственной части произведенной продукции в соответствии с соглашениями о разделе продукции)" народного депутата из Ивано-Франковской области Юрия Деревянко (внефракционный). Документ был внесен в парламент 1 октября. Он предполагает, что не менее 10% дохода государства от реализации товаров, полученных по соглашению о разделе продукции (СРП), будет отчисляться местным органам власти. При этом из перечисляемой местным советам суммы 50% должны быть отданы в распоряжение областному совету, на территории которого ведется добыча, 25% — районному совету, 25% — сельскому совету. Господин Деревянко предлагает закрепить эти нормы в Бюджетном кодексе. При этом депутат предлагает распространить предлагаемые нормы и на соглашения, которые начали действовать до вступления в силу данного законопроекта.

Юрий Деревянко рассказал "Ъ", что данный проект закона является его собственной инициативой. "В отличие от Донецкого и Харьковского облсоветов, которые утвердили СРП с Shell без замечаний, по настоянию Ивано-Франковского и Львовского облсоветов в СРП с Chevron предусмотрено, что 10% от доли государства буду получать местные советы. Однако чтобы это стало возможным, необходимо внести изменения в Бюджетный кодекс", — отметил он. В противном случае, по его словам, согласно действующему законодательству эти средства будут направлены в госбюджет, и местным советам ничего не достанется.

В Минприроды официально не комментируют эту инициативу, но источник "Ъ" в ведомстве заявил, что документ вполне может утвердить на законодательном уровне обязательства Кабинета министров перед Ивано-Франковским и Львовским облсоветами отдавать им 10% получаемого государством дохода от добычи сланцевого газа на Олесской газовой площади. "Мы надеемся, что после его принятия мы сможем оперативно подписать соглашение с Chevron и уже в следующем году приступить к разведке и бурению на Олесском месторождении", — сказал собеседник "Ъ". По его словам, принятая норма позволит в будущем добиться более гладкого прохождения инициатив по добыче сланцевого газа в регионах.

В 2012 году прошли три конкурса на заключение договоров СРП по разработке месторождений сланцевого газа. Победителем конкурса на разработку Олесского участка стала американская компания Chevron, Юзовского — англо-голландская Shell, Скифского — консорциум во главе с американской ExxonMobil. Одобрение соглашения о разделе продукции в Харьковском и Донецком облсоветах первой получила компания Shell, которая уже в январе этого года подписала его. В конце сентября Кабинет министров подписал договор о заключении соглашения о разделе продукции по разработке Скифской углеводородной площади (шельф Черного моря) с компаниями ExxonMobil, Shell и OMV Petrum. На прошлой неделе Chevron добилась согласования проекта договора о совместном распределении углеводородов Львовским облсоветом. За согласование проекта договора между Украиной и дочерними структурами компании "Шеврон Украина Б.В." и ООО "Надра Олеська", которые будут добывать газ на Олесском участке во Львовской и Ивано-Франковской областях, после 10-часового обсуждения проголосовало большинство депутатов. Для того чтобы утвердить проект СРП с Chevron, правительству пришлось пойти на ряд существенных уступок — в частности, на передачу 10-процентной доли государства в прибыли от реализации добытых на территории области углеводородов в распоряжение облсовета. Помимо этого, Кабинет министров обязался провести комплексную государственную экспертизу проекта, создать рабочую группу по мониторингу реализации соглашения, а также включить представителей облсовета в состав постоянно действующей межведомственной комиссии при Кабмине по вопросам СРП.

По словам партнера компании "Лексвелл & Партнеры" Андрея Колупаева, все эти меры должны быть закреплены на законодательном уровне. "Поэтому, для того чтобы подписать соглашение с Chevron, только законопроект господина Деревянко недостаточно. Правительству еще придется вносить изменения в закон о соглашениях по разделу продукции", — отмечает господин Колупаев.

Президент киевского международного энергетического клуба Q-club Александр Тодийчук говорит, что в целом инициатива народного депутата и Минприроды соответствует международной практике. "Более того, в странах Евросоюза зачастую местные бюджеты получают до 25% всех средств от проекта, поскольку наибольшая экологическая нагрузка ложится на регионы, где добывают газ", — отмечает господин Тодийчук. Впрочем, по мнению главы правления альянса "Новая энергия Украины" Валерия Боровика, уступки правительства могут иметь и обратный эффект. "Выходит, правительство поддалось давлению местных властей, и теперь каждый раз могут появляться все новые и новые требования, что, наоборот, усложнит процесс согласования договоров и сделает его более продолжительным", — отмечает господин Боровик.

<http://www.kommersant.ua/doc/2315261>

Замглавы фракции Партии регионов Елена Бондаренко: "Не сталкивайте лбами два народа"

Анатолий Черногуз, "Комсомольская правда" (Украина)

Елена Бондаренко призывает Россию прекратить угрозы и шантаж.

"Кремль намерен любой ценой сорвать подписание Украиной Соглашения об ассоциации с ЕС", - такое мнение в интервью российскому информационному агентству REGNUM высказала замглавы фракции Партии регионов Елена Бондаренко.

В беседе с российскими журналистами украинский парламентарий также отметила, что давление на Украину со стороны России только подтолкнет оппозицию к радикальным действиям. Снова в политической жизни страны может всплыть тема отказа от внеблокового статуса, в повестке дня актуальным станет вопрос о целесообразности вступления в НАТО, а российские корабли могут попросить на выход из Севастополя.

- Возникнет и вопрос дальнейшего пребывания в Севастополе флота недружественного Украине государства, - предположила Бондаренко.

Что касается доводов советника российского президента Сергея Глазьева о том, что Украина, отдавая предпочтение ЕС, а не Таможенному союзу, потерпит убытки в размере около 40 миллиардов долларов, - Бондаренко их опровергает. По ее подсчетам, нельзя говорить о потерях только одной стороны:

- Академик ошибается. Согласно официальной статистике в 2012 году весь экспорт из Украины в Россию составил 23 миллиарда долларов. А импорт из России - 28,4 млрд долларов. Неужели ради того, чтобы насолить соседу, Россия готова в одночасье отказаться от украинских продуктов питания, продукции машиностроения, двигателей? Будьте честными, называйте и потери российской экономики, - настаивает Бондаренко.

Политик считает, что пора России ставить точку в нагнетании страстей и призывает коллег не сталкивать лбами два народа.

<http://kp.ua/daily/091013/417501/>

Правда за деньги

Дмитрий Буковский, "Деловая столица"

В конце сентября Украина отметила Международный день права на доступ к информации. "Регионалы" отпраздновали его по-своему, решив "улучшить" действующий Закон "О доступе к публичной информации". Правки к нему уже зарегистрированы в парламенте. И если они будут приняты, чиновники получат законное право скрывать от общественности содержание своих деклараций о доходах, безнаказанно проигнорировать неудобные информационные запросы или потребовать оплатить ответы на них.

Закон есть, свободы нет

Формально действующий уже около двух с половиной лет Закон "О доступе к публичной информации" устранил все преграды для открытого общения власти и общества. Чтобы получить интересующие его сведения (кроме государственной, профессиональной, банковской и следственной тайны), гражданину Украины достаточно отправить запрос в соответствующее министерство или ведомство.

Ответить на него чиновники обязаны в течение пяти дней. Это не только должно было облегчить работу журналистов, но и избавить рядовых граждан от необходимости простаивать в очередях под чиновничьими кабинетами. Ведь ответ на запрос теоретически можно получить и по почте.

Однако обыватели по-прежнему предпочитают общаться с чиновниками лично. Причина лежит на поверхности: бюрократы не хотят работать по требованиям закона. Например, по данным комплексного мониторинга Центра политических студий и аналитики, на сайтах более трети (32%) местных органов власти, в том числе и государственных администраций, до сих пор не размещены контакты для направления информационных запросов.

К тому же нет никаких гарантий, что гражданин получит ответ на присланный в письменном виде запрос, к примеру, на получение копии интересующего решения местной власти. По данным мониторинга, каждое третье обращение граждан либо вовсе остается без рассмотрения, либо обрабатывается лишь для галочки.

В большинстве случаев наказание за служебную халатность чиновникам не грозит. Об этом свидетельствует количество должностных лиц, привлеченных к административной ответственности за невыполнение Закона "О доступе к публичной информации", — всего 24. Хотя проигнорированные запросы исчисляются тысячами.

Такая безнаказанность и определяет отношение большинства бюрократов к обеспечению публичности работы власти. Ведь наличие закона не изменило психологию чиновников, которые не привыкли воспринимать себя как государственный сервис, который находится на содержании налогоплательщиков. А власть не торопится ее исправлять.

О чем свидетельствует хотя бы тот факт, что уже готовый к рассмотрению проект правок к десяткам законов (правительственный законопроект №0947), позволяющих упростить доступ к публичной информации, уже четырежды удивительным образом исчезал из повестки дня парламента накануне рассмотрения.

О себе ни слова

Теперь упомянутые правки уже вряд ли удостоятся чести в обозримом будущем быть вынесенными в сессионный зал. В конце сентября на рассмотрение Верховной Рады поступила новая порция изменений к Закону "О доступе к публичной информации (относительно усовершенствования отдельных процедур)" — законопроект №3301 авторства "регионалов" Иштвана Гайдоша, Олега Параскива и Владимира Олийныка.

В документе прописан ряд норм, способных существенно усложнить как рядовым гражданам, так и общественным активистам и СМИ контроль над деятельностью чиновников. Чего, например, стоит предложение (изменение в ст. 6 упомянутого закона) наделить распорядителя информации (сегодня это специальные структурные подразделения или ответственные чиновники) правом определять, какие решения, документы или данные не стоит знать общественности.

Хотя Закон "О доступе к публичной информации" содержит исчерпывающий перечень сведений, не подлежащих разглашению. Смысл этой инициативы понятен: узаконить отказ в обнародовании информации, которая может подмочить репутацию именитых чиновников или вскрыть коррупционные схемы.

Чтобы окончательно скрыть от любопытных глаз детали деятельности высокопоставленных бюрократов, законотворцы также предлагают признать конфиденциальной любую информацию о физических лицах. Данные о человеке могут быть обнародованы только с его согласия (ст. 7).

В случае принятия этого изменения многие чиновники, которые и сегодня предпочитают уклоняться от публикации своих деклараций о доходах, не желают распространяться о распорядке рабочего дня или деталях своей деятельности на занимаемом посту, получат гарантированную защиту от общественного контроля.

Плата за знание

Другое предложение (ст. 14) может вообще перечеркнуть и без того скудные достижения по рассекречиванию действий власти. Речь идет о предусмотренном сейчас для всех распорядителей информации регулярном отчете о проделанной работе (решениях, распоряжениях, утвержденных планах и т. п.).

Авторы законопроекта хотят, чтобы подобные данные предоставлялись гражданам и СМИ лишь после получения запроса, и предлагают ужесточить правила подачи такого запроса. Если на обращении не будут указаны полное имя автора, почтовый адрес, индекс или будет отсутствовать подпись, чиновники смогут на него вообще не отвечать.

И если журналисты перед отправкой запроса обязательно сверят с нормами закона форму своего письма, то многие граждане вряд ли станут это делать, что лишь уменьшит работу чиновникам и сузит круг получателей информации.

Впрочем, апогеем изобретательности законодателей по праву можно считать введение платы за ответы чиновников. Раскошелиться придется тем, кто "тревожил" бюрократов чаще раза в три месяца, или ответ на их запрос занял более десяти страниц.

Причем платить придется и членам общественных организаций, которые взаимодействуют с органами власти постоянно, и журналистам. Хотя на практике даже понесенные затраты не будут гарантировать содержательного ответа, ведь незаинтересованный в нем начальник может соврать, что не получил квитанцию об оплате.

Вполне естественно, что такие инициативы "регионалов" вызвали ажиотаж и критику представителей СМИ и неправительственных организаций. Очевидно, как только законопроекту будет дан ход, последуют нелестные отзывы о документе и от европейских партнеров. Ведь перед грядущим саммитом Украина–ЕС они пристально следят за всеми инициативами отечественной власти.

http://www.depo.ua/ru/delovaja-stolica/2013_ds/okt_2013ds/40-646/112724.htm

Минздраву ставят диагноз

Юлия Рябчун, "КоммерсантЪ" (Украина)

В Верховной Раде завершила работу временная следственная комиссия по расследованию злоупотреблений в Министерстве здравоохранения за 2012-2013 годы. Народные депутаты выявили около 100 фактов нарушений в работе Минздрава, в частности невыполнение государственных программ, закупку медикаментов по завышенным ценам, использование запрещенных лекарств. В министерстве готовы реагировать только в том случае, если приведенные факты будут доказаны правоохранительными органами.

Временная следственная комиссия (ВСК) Верховной Рады, расследовавшая нарушения законодательства в работе Минздрава в 2012-2013 годах, была создана 15 мая. В нее вошли 13 депутатов всех фракций. "Комиссия была создана в ответ на многочисленные жалобы граждан на завышение цен на лекарства, нарушения при проведении госзакупок, злоупотребления со стороны Минздрава", — пояснил "Ъ" глава комиссии Анатолий Дырив ("Батькивщина"). Комиссия завершила работу и подготовила отчет, копия которого имеется в распоряжении "Ъ".

Члены ВСК отмечают, что в стране сохраняется высокий уровень смертности от сердечно-сосудистых (66% от общего уровня смертности) и онкологических заболеваний (14%): "Около 14 млн украинцев страдают сердечно-сосудистыми заболеваниями, 1,2 млн — сахарным диабетом, около 1 млн — онкологическими заболеваниями". Такую ситуацию авторы документа объясняют "низким качеством" медицинского обслуживания и неравным доступом к лечению: "В 2012 году в Украине было закрыто 104 больницы, сокращено 7 тыс. врачей и 18100 человек медперсонала".

По данным ВСК, за последние два года в работе Минздрава было допущено более 100 различных нарушений. Например, сообщается, что в 2012 году в Украине действовало восемь целевых государственных медицинских программ, но ни одна из них не выполнялась полностью. Так, программа противодействия туберкулезу предусматривала туберкулинодиагностику 90% детей в возрасте до 14 лет, а по факту было охвачено 72% детей. Лечение от туберкулеза планировалось обеспечить 75% ВИЧ-инфицированных, но получили лечение всего 45% пациентов: "В 2012 году туберкулезом заболели 30,9 тыс. человек, что на 1,3% больше, чем в 2011-м". Согласно выводам депутатов, программа иммунопрофилактики также не была выполнена: охватить прививками планировалось 95% детей возрастом до года, а было привито от 46% до 75%.

В Раде утверждают, что из-за неправильного распределения медикаментов в некоторых регионах возникала нехватка вакцин, что приводило к вспышкам инфекционных заболеваний. Например, в 2012 году вакциной для профилактики туберкулеза Тернопольская область была

обеспечена на 134%, а Запорожская — всего на 52%. При этом в прошлом году количество заболевших туберкулезом в Запорожской области выросло на 5%.

"Вопросами выполнения государственных программ и распределения препаратов для вакцинации занимается министр здравоохранения Раиса Богатырева. Поэтому мы будем рекомендовать президенту и Кабинету министров уволить ее с занимаемой должности", — заявил господин Дырив.

В отчете сообщается об увеличении количества фальсифицированных лекарств — в 2009 году было изъято 230 тыс. упаковок, а в 2013-м — более 4 млн, — а также об использовании запрещенных медикаментов: "В 2012 году был введен запрет на использование вакцины Pentaxim (против дифтерии, коклюша и столбняка. — "Ъ"). Только в прошлом году было выдано пять распоряжений о временном запрете оборота данной вакцины. При этом летальные случаи вследствие использования препарата Pentaxim были выявлены и в 2013 году".

Комиссия обнаружила нарушения при госзакупках. "Минздрав закупал импортные препараты и медицинское оборудование по ценам от 10% до 70% выше, чем в России, Польше, Болгарии, Чехии, Венгрии, Молдавии. Если бы закупка осуществлялась по минимальным ценам, экономия составила бы около 47,5 млн грн", — пояснил Анатолий Дырив. Это подтверждают представители общественных организаций. "Стоимость годового курса препаратов для лечения гепатита С колеблется от \$13 тыс. до \$17 тыс. Работая напрямую с производителями, нам удалось снизить цену до \$5 тыс., хотя Минздрав в мае закупил аналогичные курсы лечения за \$13 885 за курс", — рассказала "Ъ" менеджер программ по вирусным гепатитам Международного альянса по ВИЧ/СПИДу в Украине Людмила Майстат. Не только препараты для госзакупок, но и импортные лекарства в рознице стоят на 25-50% дороже, чем в России и Белоруссии. Например, "Но-Шпа" от Sanofi-Aventis в Украине стоит около 70 грн, а в Белоруссии и России — на 15-20 грн меньше.

В ВСК считают, что к завышению цен приводят махинации дистрибуторов, которые завозят импортные лекарства в Украину через многочисленных посредников, устанавливающих дополнительные наценки. В Ассоциации международных фармпроизводителей этого не отрицают. "Закупки Минздрава составляют небольшой процент на общем рынке лекарств, объем которого — 35 млрд грн. В махинациях там могут быть заинтересованы компании, участвующие в тендерах. Уйти от коррупции возможно, если прекратить централизованные госзакупки, обеспечив пациентов препаратами по программам реимбурсации — частичной компенсации стоимости лекарств", — заявил "Ъ" директор ассоциации Владимир Игнатюк.

ВСК рекомендует Генпрокуратуре, СБУ и МВД провести проверку и дать правовую оценку выявленным нарушениям. В Минздраве сомневаются, что отчет будет принят парламентом. "Подобные документы выходили неоднократно, но лопались, как мыльный политический пузырь. Если Рада примет отчет и материалы будут переданы в следственные органы, которые докажут причастность должностных лиц к правонарушениям, эти сотрудники понесут ответственность. Но в последние годы ни одного судебного решения по данным ВСК не было", — заявил "Ъ" и. о. руководителя пресс-службы Минздрава Виктор Сальков.

Вчера шесть представителей фракции Партии регионов, входившие в состав комиссии, отозвали свои подписи под отчетом и предложили продлить работу ВСК еще на три месяца. "Комиссия направила много информационных запросов, но пока не на все из них получены ответы. В таком виде отчет подавать нельзя, нужно многое уточнять по существу и по цифрам", — пояснил "Ъ" член ВСК Владимир Мисик (Партия регионов).

<http://www.kommersant.ua/doc/2315263>

Шанси Тимошенко...

Іван Капсамун, Юлія Лучик, Анна Черевко, Ігор Самокиш, Олеся Яремчук, «День»

Експерти «Дня» — про те, чи зміцнить «вибіркове милосердя» «вибіркове правосуддя»?

Із самого початку питання Юлії Тимошенко розглядалося в площині — чи є за що судити. Частина українського суспільства, опозиція, європейські політики розглядали

кримінальну справу над колишнім прем'єром як «політично вмотивовану». Для іншої ж частини суспільства та влади справа Тимошенко — справедливе покарання за злочини. Дискусія ця, по-суті, триває й досі. І можливо, вона не мала б такої ваги, якби «вибіркове правосуддя» не йшло в пакеті умов щодо підписання угоди про Асоціацію та зони вільної торгівлі між Україною та Євросоюзом. Навіть більше, справа Тимошенко перетворилася на головну проблему в євроінтеграції України. «Якби звільнили прем'єра Юлію Тимошенко, то я б сказала: напевне так (Угоду про асоціацію підпишуть. — Авт.). Якщо ні, то залишиться знак питання», — заявила заступник міністра закордонних справ Польщі Катажина Пелчинська-Наленч в інтерв'ю *Gazeta Wyborcza*.

Які механізми вирішення «проблеми Тимошенко»?

Звісно, перспектива підписання Угоди не має залежати від однієї справи. Про це, до речі, веде мову і Юлія Тимошенко в останньому своєму листі. Яке опубліковане на сайті «Батьківщини». «Не хочу, аби європейське майбутнє моєї країни постраждало з будь-якої причини, тим більше — через мою долю», — йдеться в листі. А найголовніше, экс-прем'єр погодилася на лікування в Німеччині, про яке давно говорили як про один з можливих варіантів виходу з ситуації. «Пет Кокс та Олександр Квасневський передали мені пропозицію стосовно виїзду в Німеччину на лікування. Я публічно приймаю цю пропозицію», — пише Тимошенко.

Варто підкреслити, що оприлюднив цю новину захисник Тимошенко Сергій Власенко. За його ж словами, Кокс і Квасневський подали Президенту Віктору Януковичу клопотання на помилування экс-прем'єра. «До 15 жовтня їм потрібен результат, тому вони йдуть ва-банк і намагаються таким чином прискорити розв'язання проблеми... Про остаточне вирішення було ще зарано говорити», — коментує український експерт Олександр Сушко.

«Якщо буде від неї (Тимошенко. — Авт.) лист до Президента з проханням про помилування, це дасть підстави Президенту України внести до Верховної Ради пропозицію, щоб якимось врегулювати це законодавчо, — зазначила у коментарі «Радіо Свобода» народний депутат Ганна Герман. — Так само, як Луценко був уласкавлений, Президент проявив милосердя до нього, це станеться колись і з Тимошенко. Але це не може бути результатом якихось погроз, шантажу, тиску на Президента, якихось умов для Президента, ні. Це має бути акт доброї волі тоді, коли на це прийде час».

Звісно, в Україні є кола, які за останній час показали, що вони зацікавлені у програші нинішньої влади на чолі з Віктором Януковичем. Ведеться гра на два фронти: з одного — оприлюднюється інформація від Кокса — Квасневського про помилування, але роблять це не вони, і залучається українська опозиція, яка також наполягає на помилуванні; з іншого боку — використовується фактор Росії, яка відкрито витупає проти підписання Угоди між Україною та ЄС, залучаючи «п'яті колони» в самій Україні. Тут пригадується ініціатива Компартії України та «Українського вибору» щодо референдуму по Митному союзу. А остання масова реклама від «Українського вибору» в київському метрополітені сповіщає: у центрі плаката зображений застережливий знак про небезпеку, вгорі напис «Асоціація з ЄС», внизу — «Український вибір Попереджає».

Але є один нюанс, на який мало хто звертає увагу. Якщо раніше європейські політики та опозиція в Україні говорила про вирішення питання «вибіркового правосуддя», то сьогодні вони конкретно ведуть мову про помилування. Тобто, якщо раніше мова йшла про політично вмотивоване рішення по відношенню до Тимошенко, невизнання рішення українських судів, то зараз говориться про помилування, а це означає фактичне визнання провини экс-прем'єра. У такому разі, навіть якщо припустити, що Тимошенко таки помилують, постане питання її реабілітації — в Німеччині чи в іншому місці. Отже, в політиці Тимошенко чи той же Юрій Луценко в такому разі ще можуть залишитися, але політичної перспективи вони не матимуть. Це добре для тих, хто не бачить політичного майбутнього для Тимошенко. До речі, які кроки, окрім помилування, запропонувала опозиція? Поки що все схоже на те, що всі сторони ведуть красиву гру, у якій вирішення питання Тимошенко займає далеко не перше місце.

І ще одна дуже симптоматична заява. «Мені здається, що очікувати точного звільнення Юлії Тимошенко до підписання цього договору (Угоди про асоціацію з ЄС) не варто», — заявив Надзвичайний і Повноважний Посол Австрії в Україні Вольф Дитріх Хайм журналістам у Харкові у вівторок.

Коментарі

«Після лікування в Німеччині Юлія Володимирівна повернеться до України»

Павло ПЕТРЕНКО, народний депутат, фракція «Батьківщина»:

— Уся влада — в руках однієї особи, прізвище якої Янукович. Ми розуміємо, що судові органи ухвалюють рішення тільки за політичною вказівкою Банкової, тож саме він дав старт ув'язненню Юлії Тимошенко. Зараз завдяки місії Кокса — Квасневського, зверненням лідерів думок, авторитетів, представників Церков у Президента є можливість вийти з цієї патової ситуації й забезпечити підписання Угоди у Вільнюсі. Насправді це питання може бути вирішено дуже швидко, навіть без підготовки відповідних розпоряджень такими помічниками Президента, як Портнов. Жодних інших правових підстав, крім указу про помилування, який дозволить Юлії Тимошенко виїхати на лікування, непотрібно.

Варто зазначити, що, згідно з нормами про порядок помилування, помилування можливе за ініціативи самої особи, інших осіб або відповідної комісії при президентові, й жодним чином не пов'язано з фактом визнання вини.

Що ж до формату подальшої діяльності партії, потрібно дочекатися звільнення та лікування Тимошенко, якого вона зараз дуже потребує, а вже потім вирішувати це питання. Скажу лишень, що вона у своїй публічній заяві чітко зазначила, що не планує виїжджати за кордон, тож після лікування Тимошенко повернеться до України.

«Для опозиції вирішення «питання Тимошенко» стане початком великих проблем»

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, фракція Партії регіонів:

— Передусім Президент зацікавлений у вирішенні цієї проблеми — це очевидно. Адже критикують його і Європа, й опозиція. Нагадаю, що ми вже бачили конкретні дії Президента, зокрема по Луценку. Але по Тимошенко ситуація є набагато складнішою. Наприклад, ми уже в якійсь мірі порушили указ щодо подання на помилування. У випадку Луценка клопотання надавала Уповноважена з прав людини, у випадку Тимошенко — два громадяни-іноземці. Сьогодні, переконаний, треба діяти чітко із законом. Я не знаю, яке рішення прийме Президент, але як юрист хочу, щоб воно було не політичним, а правовим. Адже якщо воно буде прийняте в правовому полі, згідно з нормами чинного законодавства, то надалі ніхто вже не зможе пред'явити ніяких претензій до Президента щодо його правового підґрунтя. Якщо ж рішення буде політичним, то опісля можна буде дорікнути, чому, приміром, до кого-небудь іншого подібна норма не може бути використана тощо.

Тому перше питання зараз полягає в тому, що необхідно знайти компроміс. Якщо Європа рухається нам назустріч, і навіть два поважні політики підписали таке клопотання, то треба зауважити, що український Президент і українська влада рухаються в тому ж напрямі. Якщо по Луценку таки вдалося знайти компроміс, то Юлія Тимошенко, на мій погляд, не робить абсолютно нічого для того, щоб її питання було вирішене якнайшвидше. Наприклад, вона тільки нещодавно зробила заяву, що не має нічого проти свого ймовірного лікування за кордоном. Хоча, гадаю, вона повинна була зробити дещо іншу, набагато правильнішу заяву — що вона бажає лікуватися. Адже формулювання «я не проти» означає, що її мало не «випихують» з України. А отже, по-перше, Тимошенко тільки недавно включилася в цей процес. Далі — якщо по Луценку були юридичні підстави для помилування, бо половину свого терміну він відбув по вимозі закону, й до того ж проти нього не було порушено інших кримінальних справ, то Президент мав право застосувати такий акт гуманної дії, як помилування.

Якщо взяти Тимошенко, то зараз логіка її дій має полягати в тому: якщо прокуратура теоретично може припинити розгляд її справи без її безпосередньої участі, то суд цього зробити не може. Юлія Володимирівна має врешті з'явитися в судовій залі й не говорити, що вона начебто іде, а її начебто не пускають. Я, наприклад, уже не вірю в ці байки. Мабуть, люди — теж. Гадаю, вона не хоче йти в суд, бо там необхідно буде дати пояснення, щоб суд прийняв якісь процесуальні дії їй, можливо, закрив проти неї справу. Однак тільки за такого розвитку ситуації будуть розв'язані руки в Президента, й він матиме компетенцію прийняти необхідне рішення.

Тобто я веду до того, що рішення в справі Тимошенко є непростим, але ми його обов'язково знайдемо. Хай дехто й каже, що його необхідно прийняти до саміту у Вільнюсі, але, зауважу, що рішення слід прийняти у правовій площині, а можливе підписання Угоди — це не крапка, а швидше, три крапки, після яких розпочнеться процес ще більш клопіткої роботи. Тому питання Тимошенко буде вирішено, а в тому, що воно не вирішилося швидко, — абсолютно її вина, бо, наприклад, повернути бодай частину боргу до бюджету України вона цілком могла. Юлія Тимошенко далеко не бідна людина, тож давайте пожаліємо простих громадян. Натомість ми весь час жаліємо політика, яка вчинила проти України тяжкий злочин, і повинна понести за це покарання.

Що ж до сценарію можливого розвитку подій після ймовірного повернення Тимошенко після лікування в Німеччині, то їх я навіть не хочу прогнозувати з тієї причини, що це буде залежати виключно від Тимошенко та її волі — брати чи не брати участь у політичному житті країни. Проте зараз у мене склалося таке враження, що опозиція так просить відпустити Юлію Володимирівну, особливо окремі лідери, що коли її таки відпустять, вони запитуватимуть, а чому ж ми її відпустили? Зараз, коли вона перебуває за ґратами, опозиція відчуває себе доволі комфортно, продовжуючи свою вічну боротьбу за її звільнення, при цьому не бажаючи досягнути кінцевого результату. І це вигідний прапор, бо в опозиції сьогодні немає іншого. Сьогодні люди вже в усьому розібралися й зрозуміли, що євроінтеграційний прапор тепер — в руках влади. І Президент, на мій погляд, є визнаним лідером цього руху.

Для опозиції вирішення «питання Тимошенко» стане початком великих проблем. У той же час для влади воно, можливо, стане розв'язанням лише однієї. Тому опозиція його вирішувати точно не буде.

«Зараз іде гра «нервів» між Євросоюзом і Президентом України»

Анджей ШЕПТИЦЬКИЙ, аналітик Інституту міжнародних відносин Варшавського університету:

— Польща більше зацікавлена в самому ефекті — звільненні Тимошенко, ніж у механізмах, за яких це буде зроблено. У Польщі, як і в Україні, говорять про її звільнення на лікування. Такий сценарій, здається, може бути компромісом між українською владою, Європейським Союзом і Юлією Тимошенко.

Зараз іде гра між Євросоюзом і Президентом України. Якщо Янукович згодиться відпустити Тимошенко, це може бути представлено як перемога ЄС і, в якомусь сенсі, програш Януковича. Якщо він цього не допустить, а ЄС погодиться підписати (Угоду про асоціацію. — Ред.), то це буде сприйнято, що програв ЄС... Якщо є можливість лікування Тимошенко в Польщі чи Німеччині, то є можливість усе це організувати. Однак, на мій погляд, великих шансів на звільнення Тимошенко немає, але цього не можна виключати. Як з однієї, так і з іншої сторони існує зацікавленість у підписанні Угоди про асоціацію. Але звільнення Тимошенко — зараз найголовніша справа на шляху до Угоди.

Європейці досі визнають невелику ефективність політики щодо справи Тимошенко. Вони також підтверджують і зацікавленість у співпраці з Україною. Справа Тимошенко тягнеться понад два роки. За цей час ЄС декілька разів висловлював свою негативну оцінку цією ситуацією. Великих ефектів це не принесло, а, як ми знаємо, політика — це мистецтво можливого. Якщо ми щось не можемо зробити на політичному рівні, то намагаємося на іншому.

Звільнення Тимошенко — зараз найважливіше для європейців, адже це дозволить їм підписати Угоду про асоціацію без негативних політичних ефектів. Вони намагаються, щоб Тимошенко звільнили на будь-яких умовах, принаймні так я розумію слова президента Німеччини.

«Пов'язувати долю цілої держави до звільнення однієї людини — велика помилка»

Барбара ЕРТЕЛЬ, журналіст німецького видання Die Tageszeitung:

— Мені здається, що помилування Тимошенко — найбільш імовірний варіант розвитку подій. Це не означає, що вона невинна, але й надалі залишатися в тюрмі вона не може. Янукович знає — якщо ЄС хоче підписати з Україною Угоду в листопаді, то, безумовно, це питання має бути вирішене. На мою думку, першим кроком буде помилування, а другим — виправдання. Ходять чутки, що це має відбутися до наступного тижня. Є й конкретна дата — 17 жовтня. Не йдеться про те, винна вона чи ні, а про звільнення. Якщо Янукович помилує Тимошенко, тоді можна говорити про те, що він діє людяно. Це допоможе йому не втратити обличчя, й це — головне. Її посадили через політичні причини, а помилувати її можна й через стан здоров'я, й через інші причини. Важко сказати, чи буде підписано Угоду про асоціацію у разі, якщо Тимошенко не відпустять. Відіграють роль різні фактори. Але українська сторона схиляється до підписання Угоди, й усі знають, що звільнення Тимошенко — чітка умова. Ще й тиск з боку Росії... Очевидним є те, що без виконання вимог Угоду важко буде підписати. Хоча мені здається, що обидві сторони вже давно про все домовились. Але, якщо говорити про курс розвитку України та вибір між Сходом та Заходом, прив'язувати долю цілої держави до звільнення однієї людини — велика помилка.

«Якщо угоду не буде підписано — це задача України Путіну»

Геннадій ДРУЗЕНКО, правник, публіцист:

— У ситуації з Тимошенко чітко прослідковуються дві альтернативні логіки, які іноді різні, а іноді стають у пряму суперечку, — це політична логіка і правова логіка. Політичну логіку можна зрозуміти. Оскільки справа Тимошенко на слуху не тільки в Україні, а й у Європі, відповідно, політичні фігури, які залежать від рейтингу, мають дати відповідь своїм виборцям, що вони зробили, щоб Юлія Володимирівна опинилася на свободі. Причому далі можливі варіанти — помилувана, відпущена на лікування, врешті-решт, фантастичний варіант — всі вироки скасовані й вона виправдана. Саме через таку залежність від популярності, публічності справи Тимошенко європейські політики й тиснуть на Віктора Януковича. І якщо в грудні 2012 року була позиція Ради міністрів закордонних справ ЄС, де чітко сформульовані умови підписання Угоди про асоціацію (у висновках по Україні прізвище Тимошенко не звучало, було сказано про те, щоб досягнути відчутного прогресу в подоланні такого феномену, як «вибіркове правосуддя»), то сьогодні ми бачимо, що європейські політики сконцентрувалися на прізвищі Тимошенко, а «вибіркове правосуддя» як системна вада відійшла на другий план.

Як розв'язати це питання? Політично — це просто. Янукович видає указ про помилування Тимошенко, що на сьогодні виглядає найбільш реалістично через те, що обмаль часу. Далі Юлія Володимирівна виїжджає на лікування в Німеччину. І це вже політичні домовленості, оскільки після помилування не можна змусити її кудись виїхати. Тут правових механізмів не існує. Але у такому підході є велика загроза з точки зору верховенства права, оскільки попри емоційну залежність від виборців, від співчуття до Тимошенко європейські політики весь час декларують, що ЄС — це спільнота, яка ґрунтується на цінностях, одна з яких є принцип верховенства права. Відповідно до цього принципу, закон мають застосовувати однаково до всіх, незалежно від того, ти колишній двірник чи прем'єр-міністр. І тут ми стикаємося з серйозною проблемою. Тому що те, що пропонують українські опозиційні політики, та й частина європейських, по-суті є відповіддю «вибіркового милосердя» на «вибіркове правосуддя».

Замість того, щоб почати боротися проти системної проблеми в Україні, яка зачепила сьогодні не тільки Юлію Володимирівну, а й сотні тисячі наших співгромадян, в даному разі концентрується увага на долі однієї людини. Якщо буде вчинений такий крок — просте

помилування Тимошенко, — ЄС скаже: «Добре, ви виконали всі вимоги — ми підписуємо Угоду про асоціацію». Виходить, що замість просування до правової держави, коли кожна людина, незалежно від того — клопоче про неї Кокс і Квасневський (про нас з вами, коли що станеться, напевно, не клопотатиме), може очікувати на справедливий і неупереджений суд, верховенство закону, хтось із прокурорів чи політиків подзвонить і попросить вирішити проблему. Таким чином, «вибіркове милосердя» щодо Тимошенко фактично шкодить зміні самої хибної системи «вибіркового правосуддя». Тобто, по-суті, залишиться та сама неправова парадигма — хочу саджаю (на цьому наголошують українські опозиціонери і європейці, маючи на увазі Януковича), хочу відпускаю. Діє не закон, а дискреція певного можновладця — зокрема щодо Юлії Володимирівни — найвищої посадової особи в країні. І це є той парадокс ситуації, в якій себе загнали українські та частково європейські політики.

В юридичній площині справа набагато складніша, оскільки такий розчерк пера замість кроку назустріч верховенству права і сталим правилам гри, однаковим для всіх, знову ж таки вводять дуже вибіркові рішення, які залежать від волі конкретно однієї особи.

— *Який вихід із ситуації ви вбачаєте?*

— Мені сподобалася пропозиція, яку висловив один із польських парламентарів. Він запропонував внести зміни до законодавства, які дозволяють особам, що потребують серйозного лікування, робити так звані канікули під час відбування покарання. Причому незалежно від того, виїжджають вони за кордон чи ні, оскільки зрозуміло, що в межах пенітенціарної системи певні види важких хвороб просто не можливо адекватно лікувати. Цей підхід був би набагато перспективнішим, оскільки не ставив би Юлію Володимирівну в особливе становище. Він би відповідав логіці верховенства права, у відданості якому присягаються як європейці, так і українці. Адже підписання Угоди про асоціацію у перших статтях говорить не про зону вільної торгівлі, а про те, що ця асоціація ґрунтується на спільних принципах — однакових для України та ЄС. Думаю, що внесення таких змін до законодавства могло би бути виходом, який би дозволив і розв'язати проблему, з одного боку, і зберегти цей не вибірковий, не індивідуальний підхід, до якого ми всі врешті-решт прагнемо.

— *Як ви прокоментуєте вимогу європейців і української опозиції ліквідувати «вибіркове правосуддя» через помилування?*

— На жаль, позиція захисту Тимошенко дуже емоційна й непослідовна. Якщо ти не визнаєш, що ти засуджений, не визнаєш легітимність судів, то не можна просити про помилування. Фактично про помилування може просити тільки той, хто визнає свій статус засудженого. Ба більше, коли захист Юлії Тимошенко подавав заяви до Європейського суду з прав людини, вони де-факто визнавали певний юридичний факт. І тут — риторика, що судів нема, що це — замовне рішення, яке не має правової сили; де-факто суперечить оскарженню цього рішення в європейських інстанціях і самому факту подання клопотання про помилування. Тут опозиція і захист Тимошенко, та й вона сама, трохи переграли самі себе. Логіка, якою вона керувалася, фактично мала б бути логікою, яку свого часу використовував Нельсон Мандела. Він сидів дуже довго — 27 років, але ніколи не визнавав себе легітимно засудженим. Коли він вийшов, змінився режим, система управління, впав апартеїд. Він ніколи не просив про помилування, хоча йому це пропонували. Юлія Володимирівна юридично має статус засудженої, і тут був простий вибір — або його не визнавати й фактично апелювати не до юридичних механізмів, а до політичних — тиску ззовні й зсередини, врешті-решт закликати людей взяти й звільнити її штурмом. Або ж, якщо вона вдається до юридичних механізмів, то де-факто визначає, що вона, з формальної точки зору, є засудженою й особою, яка відбуває покарання.

— *Якщо Тимошенко не відпустять, які перспективи підписати Угоду?*

— Я щодо цього дуже оптимістичний. У ЄС невеликий простір для маневру. Давайте подивимося на справу Тимошенко в глобальнішій перспективі: які в ЄС наслідки політики сусідства за останні, скажімо, п'ять років? Повне фіаско в Середземномор'ї, на східному «фронті» — з Білоруссю жодного поступу. Із Молдовою, яка пережила кризу, говорити про подолання корупції, економічне зростання не доводиться. У Грузії маємо такі ж самі вибіркові переслідування колишньої влади, які, гадаю, посиляться після відходу Саакашвілі. Вірменія

сказала, що більше не йде до ЄС. Тобто, якщо ЄС не підписує Угоду з Україною, виходить, що, попри величезну економічну потугу, в площині політики ЄС абсолютно не ефективний. До того ж політики не деінде в Китаї, а в політиці на своїх кордонах. Саме це міркування європейських політиків має змусити їх витиснути все можливе з українців, але я не вбачаю таких геополітичних виправдань, якщо вони упустили Україну. Всі розуміють, якщо Угоду не буде підписано, — це фактично задача України Путіну. Тут ЄС просто має розписатися у своєму безсиллі проводити будь-що ефективно.

— *Фактор Росії. Як він може вплинути?*

— Позиція Росії зрозуміла. По-перше, всі відчули, що вона втрачає вплив на територіях у країнах, які, як вони абсолютно щиро вірять, є їхньою легітимною зоною впливу. Причому Україна є ключовою країною. Навіть Радянський Союз можна уявити без будь-чого, але не без України. Відповідно, в Росії вихід України із зони її впливу викликає істерію. Сьогодні ми бачимо, що Росія поки що поводить себе як слон у посудній лавці. Тобто всі дії, починаючи з так званої торговельної війни, зупинці українських товарів на кордоні мали зворотній ефект. Вони мобілізували українське суспільство, еліту, зокрема олігархів, щоб дотиснути підписання Угоди про асоціацію, диверсифікувати ризики й зменшити залежність від Росії.

Що мене непокоїть. Якщо в плані економічного тиску російські заходи мали радше зворотній ефект, то там, де Володимир Путін професіонал (традиційні спецоперації аж до відвертих диверсій), ми можемо зіткнутися із серйозною проблемою. Насамперед Севастополь, Крим, але не виключено, що й Південь України. Ці відверті заходи зі дестабілізації ситуації можуть викликати, щонайменше, дуже серйозні проблеми в безпековому плані, через слабку готовність українських спецслужб і силовиків відповідати на такі виклики. Ми пам'ятаємо, як кількох чеченських бандитів брало в Одесі ледве не все МВС разом із «Альфою». Це може бути набагато серйознішим, ніж торговельні війни. Урядові України треба мобілізувати ті рештки професіоналів, які ще залишилися в «органах», які вміють думати і запобігати, а не тільки «пресувати» політичних опонентів.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/shansi-timoshenko>

Інтернет-ЗМІ

Лидеры оппозиции – о едином кандидате и освобождении Тимошенко *Мария Жартовская, Forbes.ua*

Главные темы осени для оппозиции: подписание соглашения об ассоциации с ЕС, перспектива скорого освобождения Юлии Тимошенко и негласный старт президентской кампании. Если о двух первых вопросах оппоненты власти говорят охотно, то о выборах пытаются отмаливаться, дескать, до 2015 года еще нужно дожить.

Пока ключевой спорный вопрос – единый кандидат уже в первом туре голосования. На этом варианте настаивает Виталий Кличко. Что об этом думают остальные лидеры оппозиции, и когда все трое ждут решения вопроса Тимошенко – читайте ниже.

Арсений Яценюк, глава политсовета «Батьківщини»

– *Почему Виталий Кличко лоббирует тему единого кандидата?*

– У нас есть договор от 18 мая, подписанный лидерами трех оппозиционных фракций, о том, что единый кандидат будет во втором туре.

– *Но вы обсуждаете эту тему?*

– Нет, о ней нет даже разговоров.

– *Какова вероятность того, что Тимошенко выйдет на свободу до конца этой недели?*

– Я бы сказал, вероятность очень высока. Сроки сильно сужены – решение должно быть до 21 октября. Для этого есть несколько механизмов: акт помилования, решение суда, специальное решение пенитенциарной службы или Министерства юстиции, возвращение к

вопросу о декриминализации 364 и 365 статей УПК. Что выберет Виктор Янукович – нужно спросить у него, меню широкое.

Виталий Кличко, лидер УДАРа

– Ведутся ли сейчас переговоры о выдвижении единого кандидата от оппозиции в первом туре президентских выборов?

– У нас есть четкая позиция о поддержке кандидата от оппозиции во втором туре, мы подписали соответствующую декларацию. Сейчас мы разговариваем о выдвижении единого кандидата в первом туре, поскольку у нас нет сомнений, что в нем примет участие огромное количество технических кандидатов. Они сделают все, чтобы победил выгодный власти противник, который во втором туре проиграет Януковичу. Единый кандидат в первом туре эту возможность исключит.

– Как вы убеждаете Яценюка и Тягнибока поддержать вашу идею? Они выступают против такого сценария.

– Думаю, у нас есть достаточно времени: точка отсчета – март 2014 года, когда мы должны будем принять решение.

– Сейчас обсуждаются сразу несколько сценариев освобождения Тимошенко. Что вам известно о переговорах на эту тему?

– У меня такой информации нет. Думаю, этот вопрос решится до саммита в Вильнюсе, потому что освобождение Тимошенко – один из принципиальных вопросов, которые нужно решить, чтобы подписать соглашение об ассоциации с ЕС. Есть много вариантов, как это сделать, но сегодня вся ответственность за принятие решений лежит на одном человеке – президенте.

– Вы общались по этому вопросу с Пэтом Коксом и Александром Квасневским? Что они говорят?

– Они четко сказали: если не будут выполнены условия ЕС, договор об ассоциации не подпишут. Сегодня все зависит исключительно от украинской стороны.

Олег Тягнибок, глава «Свободы»

– Что вы думаете о предложении УДАРа выдвинуть единого кандидата в первом туре?

– Каждая политическая сила имеет право высказывать свое мнение о подготовке к президентской кампании. Но есть наше общее решение от 18 мая, которое нельзя отменить, тем более сейчас, когда мы вообще не знаем, состоятся ли выборы. Идея избрания президента в парламенте не потеряла актуальности. Закон о выборах регионалы могут изменить так, что голосование пройдет в один тур.

Нужно понимать, что тактика оппозиции в случае подписания соглашения в Вильнюсе будет одна, если нет – другая. Каждый из нас может выражать свою позицию, но о нашем общем видении будет объявлено публично. Договориться о системе ненападения друг на друга – это самое важное.

Мы понимаем, что власть использует технологию гарантированного выхода Януковича во второй тур. Почему мы должны покупать на эти вещи? То, что они через своих придворных социологов рисуют какие-то рейтинги – их проблемы.

– Но вы обсуждаете перспективу единого кандидата в первом туре?

– Мы не исключаем, что наша общая позиция от 18 мая будет меняться, но это должно быть решение трех. Идут ли переговоры по этому вопросу? У нас постоянно происходят консультации, мы прорабатываем все возможные варианты. Вот представьте: давление на Януковича будет таким, что Тимошенко сможет выдвинуть свою кандидатуру на президентских выборах. Тогда и расклад будет другой, я бы не спешил. Могу только сказать, что три наши партии будут жестко реагировать на появление технических кандидатов якобы от оппозиции.

– Как вы будете реагировать?

– Будем информировать о таких кандидатах избирателей.

– Тимошенко могут освободить до конца этой недели?

– Думаю, Янукович получил сообщение о том, что ее освобождение – вопрос №1, и ассоциация будет подписана по результатам его решения. В этом контексте важна и проблема дальнейшей имплементации документа: есть страны, где права человека в приоритете – Швеция, Нидерланды. Возможно, освобождение будет и на этой неделе, все зависит от сценариев.

<http://forbes.ua/nation/1359250-lidery-oppozicii-o-edinom-kandidate-i-osvobozhdenii-timoshenko>

Кого на Луганщине могут внести в список Кармазина *Дмитрий Шульга*

Среди нардепов-«регионалов», представляющих Луганскую область, есть сразу несколько персонажей, находящихся в зоне вылета из Верховной Рады.

Не секрет, что в Партии регионов в последнее время активно задействуется новый метод борьбы с хромающей дисциплиной и инакомыслием в депутатском корпусе. Он заключается в реализации так называемой технологии «списка Кармазина» - принятие решения судом о лишении полномочий того или иного депутата. Эффективность данного подхода уже успел испробовать на себе экс-депутат, входящий во фракцию Партии регионов Игорь Марков. Можно предположить, что одесский политик, разругавшийся со своими более влиятельными коллегами из ПР, а также свернувший с генеральной – евроинтеграционной – линии партии, скорее всего, будет далеко не последним депутатом, преждевременно покинувшим зал под куполом. В связи с этим «Комментарии» решили запустить цикл статей о том, кто из мажоритарщиков от ПР рискует не досидеть свою каденцию и лишиться своего мандата в судебном порядке.

В Луганской области, как ни странно, есть сразу несколько мажоритарщиков, ныне входящих во фракцию Партии регионов, и которых можно назвать чужеродными элементами в самой фракции. В частности, как сообщили «Комментариям» источники в Партии регионов, для острастки кое-кто из них – в первую очередь речь идет о «регионалах» Владимире Медянике и Владимире Струке – вполне могут лишиться депутатской неприкосновенности, не дождавшись парламентских выборов 2017 года. «У каждого из них есть свои проблемы – у Медяника, к примеру, давние сложности во взаимоотношениях с лидером парламентской фракции Александром Ефремовым. Многие луганские «регионалы» с удовольствием поучаствовали бы в перевыборах на мажоритарных округах. Можно даже найти определенный позитив в таком сценарии событий, ведь это ни что иное, как ротация», - отметил источник в ПР.

В целом, наиболее реальной кандидатурой на «вылет» из парламента выглядит Владимир Медяник, который прошел в парламент по мажоритарному округу №109 (часть Луганска (Ленинский район) и Краснодонский район). Одной из причин, почему Медяник может стать балластом для ПР, являются не только его регулярные конфликты с соратниками из ПР и необузданный нрав – злые языки говорят, после одних проигранных местных выборов он со злости стрелял по аквариуму – но и политические пристрастия – а вернее их полное отсутствие. Владимира Юрьевича в Луганске называют «политическим колобком», исходя из того, что за последние девять лет он успел убежать и от «Нашей Украины», и от Коммунистической партии Украины, усевшись на носу у Партии регионов, которая в любой момент может его «съесть».

Присутствие Медяника в парламенте запомнилось не столько его законотворческой деятельностью, сколько его выходками. В частности, Медяника ловили на кнопкодавстве. В то же время «интеллигентный» луганский «регионал» показывал средний палец своим коллегам из оппозиции, якобы был одним из участников пьянки, которую «регионалы» закатили прямо в зале голосований. Пить на самом деле есть из-за чего: поговаривают, что Медяник, ожидавший от получения депутатского мандата осуществления всех ожиданий, на деле никак не может конвертировать наличие мандата в реальные дивиденды на Луганщине.

Еще один народный депутат, прошедший в парламент по мажоритарному округу Луганска (№104 – Артемовский район, часть Камброда и часть Лутугинского районы) Владимир Струк, который, будучи самовыдвиженцем, победил на округе, после чего вступил во фракцию Партии регионов. Несмотря на это, Струк остается в условных рядах «не своих» нардепов, которых в подходящем случае можно будет поменять на «своего» Тот факт, что Владимир Струк «выгрыз» для своего округа 3 млн. грн., будучи единственным луганчанином в парламентском бюджетном комитете, никак не означает, что его отношения с лидером парламентской фракции ПР, главой «регионалов» Луганщины Александром Ефремовым, улучшились. Недавняя критика в адрес Струка со стороны Ефремова относительно установленных Владимиром Алексеевичем бюветов в поселке Юбилейном (где Струк долгое время был поселковым головой) и на территории квартала Юбилейный, который входит в округ нардепа-мажоритарщика, может свидетельствовать о том, что Александр Сергеевич не дорожит репутацией Владимира Алексеевича, у которого кроме других пристрастий еще и всплыла тяга к «тюремной лирике».

Среди луганских нардепов-«мажоритарщиков» также стоит отметить самовыдвиженца Валерия Мошенского, которого называют человеком Владимира Литвина. Он единственный мажоритарщик в области, до сих пор являющийся внефракционным. Это может сослужить плохую службу для Мошенского. Тем более, что он уже достаточно давно обитает в Киеве, и хотя без проблем победил на освобожденном «регионалами» округе, однако никто не гарантирует Валерию Захаровичу, что в один прекрасный момент концепция не поменяется, и его округ не решат «переголосовать»...

<http://comments.ua/print/?429249>

Володимир Яворівський: Найбільший письменник в Україні – Янукович *Олексій Бик, Главком*

1 жовтня «Главком» опублікував інтерв'ю з діючим головою Національної спілки письменників України Віктором Барановим. Під час розмови Баранов кілька разів згадував про те, в якому стані приймав справи від попереднього голови НСПУ, народного депутата Володимира Яворівського.

Сам Яворівський категорично відкидає усі звинувачення на свою адресу, однак, попри демонстративне миролюбство, йому буває важко втриматися від того, щоб не зачепити Баранова - хоча б у деталях, які не зовсім стосуються теми розмови.

Також у інтерв'ю Володимир Яворівський розповів про стосунки всередині «Батьківщини» і опозиції загалом, а також про парадокс цивілізаційного вибору, за яким Україну до ЄС веде Віктор Янукович.

Нещодавно у вас вийшов новий роман?

Так, щойно вийшов. Вже відбулися презентації цього роману у Миколаєві, Одесі, Львові і Вінниці. 17 жовтня – у Києві в книгарні «Є».

Кажуть, він про Януковича?

Ні, він не про Януковича. Кому це було б цікаво, щоб про Януковича був роман?

Ганні Герман, наприклад.

Ні, він набагато ширший, його сюжетні рамки. Я нагадаю читачам, щоб було зрозуміло, що перед цим вийшов мій роман, який називався «Найдовша ніч президента». Короткий такий роман, мобільний. В ньому події відбуваються в ніч, коли підбиваються підсумки на президентських виборах. Ясна річ, що хтось може вгадувати певних героїв, але у них інші прізвиська, там працювала не тільки моя пам'ять, але і моя фантазія. Через те якихось претензій до мене ці герої мати не можуть.

Я нещодавно летів до Львова, і летіла зі мною дружина экс-президента Віктора Ющенка. Я її дуже добре знаю, ми знайомі на «ти», але вона пройшла повз мене не привітавшись. І вже у

Львові, коли ми вийшли з літака, я сам до неї підійшов і кажу: «Пані Катерино, оскільки ви зі мною не вітаєтесь – я розумію, що Віктор Андрійович вже прочитав мій роман».

Але саме життя змусило мене продовжити цей роман. Там є герої вже нові. В обох романах є така лінія – політичні герої, від яких така якась тінь документальності є. А другий план – це абсолютна белетристика, всі вигадані. У другому романі головна лінія – це суд над високо посадовцем українським, несправедний суд.

Видало роман видавництво «Піраміда» у Львові, бо деякі інші видавці, я не буду називати імен, не хотіли брати. Щойно почався його (роману – «Главком») продаж.

А не відчували ви якогось тиску на себе через цей роман? Адже якщо політичні персонажі добре вгадуються – багато у кого може виникнути небажання, щоб це потрапило до читача.

Я вам скажу відверто: якби я не був народним депутатом – то я б цей тиск відчував зараз. А так я не можу сказати, що відчуваю якісь репресії. А потім – які претензії можуть бути? Там не має прізвищ ні Тимошенко, ні Януковича, ні Ющенко.

Але ж ви розумієте, що в Україні це і не обов'язково. Може бути як з тими футболками «Спасибо жителям Донбасса за ананаса» - ніби й невинна фраза, а автор мусив емігрувати. Щоправда, він не був народним депутатом...

Ну, я не думаю, що тут будуть якісь серйозні проблеми. Комусь щось не сподобається, звичайно, але я вже грубошкірий і наслухався у житті всього, тому – навряд чи.

А ви не думали над тим, щоб подарувати примірник роману, з дарчим підписом, Януковичу?

Я думаю, що йому і так принесуть у зубах.

Ви нещодавно вийшли з Національної спілки письменників. Чому?

Я очолював Спілку десять років. До мене довше головою був тільки Юрій Мушкетик. І коли мене обирали – я переміг Івана Драча на тих виборах. Я цілком давав собі звіт у тому, і заявляв про те, що Спілка повинна бути в опозиції до влади. бо якщо письменник стоїть навколішках – то це вже не література і це вже не письменник. Спілка повинна захищати мову, духовність і таке інше.

Скажімо, я, як голова НСПУ, опублікував чотири відкриті листи Кучмі. вони були дуже жорсткі, з вимогою піти у відставку. Медведчук тоді був головою адміністрації, і він дав команду «фас». Цю бідну Спілку трясли як тільки могли, з усіх сторін. Генпрокуратура, СБУ, міліція... Нічого не знайшли, жодного порушення.

І коли прийшов Ющенко, якого ми на руках занесли на Банкову, я сам їздив агітував за нього, бо вірив, що ми будемо мати великого патріота великого, нарешті. Але коли десь через півтора року я відчув, що президента з Ющенко не вийшло і вже не вийде – я йому теж написав відкритого листа. Це для мене було непросто – написати такого листа до свого товариша, а ми з ним товаришували до президентства.

Тоді уже Балоба був головою Секретаріату. Зараз він народний депутат, ми з ним вітаємося, але тоді він теж дав команду працювати проти мене. Спілку знову перетрусили як тільки могли, з усіх сторін. І не просто прокуратура приїздила, а знаходили людину, яка була незадоволена. Наприклад, одній письменниці не дали премію. Не буду називати імені. А вона образилася, що це Яворівський не дав.

Давайте я спробую вгадати...

Та нічого тут нема такого, я можу й назвати прізвище – Галина Тарасюк. Вона написала про мене Балозі... Я переконаний, що це все було написано на його прохання.

Я це все веду до того, що ми були в опозиції. І коли мене переобрали... До речі, Баранов (діючий голова НСПУ – «Главком») про це ніколи не каже, але я сам вніс на з'їзді поправку до статуту про те, щоб головою Спілки не можна було бути більше двох каденцій.

Я програв Баранову ці вибори. Я не хочу зараз вдаватися в деталі, але я просто не займався виборчою кампанією. Тим більше, що я сам вніс згадану поправку про дві каденції. Я

на з'їзді передав усе майно, Анатолій Крим, який вів усю господарську частину, зробив доповідь на з'їзді, і з'їзд цю доповідь затвердив.

Віктор Баранов звільнив усіх, хто працював у НСПУ, ледь не до прибиральниць, і набрав нову команду. Але коли приймався закон Колесніченка і цього Підрахуя нашого дорогого (народного депутата Сергій Ківалова – «Главком»), Спілка промовчала. Якби я був головою – я би підіймав людей і виводив на вулицю.

Через те я написав заяву, що в такий час Спілка мовчати не може, і я добровільно з неї виходжу. Дехто каже, що Яворівський хотів, щоб за ним пішли – нічого, ось перехрещуся, я хотів тільки сам вийти! Я написав, що ось виходжу і прошу замість мене прийняти до Спілки найбільшого в Україні письменника – Віктора Януковича.

А у вас був якийсь особистий конфлікт з Барановим?

Ні, не було. Баранов був головою київської організації, був секретарем Спілки. Всі рішення приймалися при Баранові, він був постійно присутній. У нас абсолютно нормальні були з ним стосунки.

Київська організація – найбільша в Україні, там більше 600 осіб. І коли почали обирати делегатів на з'їзд – Київську організацію всю можна було б дуже легко і просто оскаржити, бо тут обирали делегатів на творчих об'єднаннях, але жодне творче об'єднання не провело легітимних зборів. Для того, щоб обрати делегатів – потрібен кворум. Але в деяких об'єднаннях взагалі збиралися тільки одиниці. Я міг тоді як голова Спілки, який відповідає за дотримання статуту, усі ці рішення скасувати. Але я закрит на це очі. Я не хотів конфліктувати перед з'їздом, тому Баранов привів усіх, кого він хотів.

Ви кажете, що жодної виборчої кампанії не провадили, але Баранов у своєму інтерв'ю «Главкому» розповідав, що з'їзд проводився у колишньому відомчому санаторії в Пущі-Озерній, з шикарними апартаментами, і на це було витрачено 1,5 млн грн. з бюджету Спілки.

Це все вигадки, легенди. Ну які півтора мільйони могла Спілка знайти, щоб заплатити? Так, ми провели все в санаторії, бо це був дешевший варіант, ніж платити в Києві за готелі – бо делегатам з інших міст треба ж десь ночувати. Це коштувало нам, якщо не помиляюся, 400-450 тис грн.

Це були гроші, виручені від продажу Одеського будинку творчості?

Я прийняв Спілку від Юрія Мушкетика з півтора мільйонним боргом. Коли я про це довідався, я взявся за голову – куди я вліз? Але вже діватися було нікуди. І складаючи повноваження, я передав Баранову, на з'їзді, півтора мільйони, які лежали на рахунку Спілки письменників.

Якщо Баранов мене в чомусь звинувачує – нехай він надасть документи. Нас постійно перевіряли, і Балоба зізнавався, що він щотижня просив доповісти: що там зі Спілкою, що знайшли? Нічого не знайшли.

Можливо, нічого не знайшли тому, що ваша команда забрала усі документи про фінансову діяльність, коли йшла у відставку?

Повна дурниця. Якщо чогось не було – то чому Баранов мовчав півтора року? Я про це вперше чую.

Баранов казав у інтерв'ю, що зараз Спілка через суди намагається відновити цю документацію.

То хай відновлюють, я ж їм не заважаю.

А як так сталося, що кафе «Еней» на Банковій, було здане в оренду за сміхотворною ціною - 5 доларів за квадратний метр?

А ви запитайте Баранова, якщо ви з ним уже розмовляли, якщо він ваш друг. Він же був членом секретаріату Спілки. Він десь робив якісь заяви з цього приводу, що щось незаконно? Я «Еней» дуже люблю, і зараз видаю книжку спогадів, вона називатиметься «Вони були в «Еней». Бо це був дійсно «п'ятачок» демократичного життя. Там можна було випити чарку, там можна було щовечора зустрітися і погомоніти з Григором Гютюнником, Олександром Білашем... Це частина моєї молодості.

Але пройшов час. Ми відкрили «Еней», зробили ремонт, витратили гроші на це, зробили дешеві обіди. Але виявилось, що ті письменники, які в 60-70-х роках не вилізли з цього «Енею» - на превеликий жаль, сьогодні або грошей не мають, або до ліжка прикуті, комусь важко добиратися туди... Ми думали, що молодь підхопить – але ніхто туди не ходив.

Скажіть, може собі Спілка дозволити тримати «Еней», коли до нього ніхто не ходить? Баранов це знає, не треба лукавити, що коли ми передавали в оренду підвальне приміщення, яке не використовувалося, і там зробили ресторан, ми зобов'язали цих орендарів утримувати «Еней». Це тривало десь півроку. Туди ходили лише кілька штатних працівників НСПУ. Через це пізніше ми, звичайно, віддали і цей шматок, щоб нам платили більшу оренду. Крапка. Про що ще говорити?

Якщо Баранов хоче сьогодні відновити «Еней» - хай відновить. Я буду аплодувати, якщо у нього вийде.

Але ж згадана ціна оренди – це зовсім не ринкова ціна.

Ну, є ж суд – будь ласка! До речі, в усіх цих угодах оренди є пункт про те, що сторони можуть розірвати договір. Нехай Спілка розриває.

Щось подібне було з поліклінікою НСПУ. На її базі було створено спільне підприємство, де Спілка мала 51%, але потім якимось чином ця частка скоротилася до 6%. Як це сталося?

У Спілки не було грошей, щоб утримувати цю поліклініку, цих 60 лікарів, платити їм зарплатню. Треба було шукати якогось виходу. Нам довелося створювати спільне підприємство. Ми заставили приміщення, бо в нас більше нічого немає. Це був єдиний вихід, єдина мета, яку ми ставили, і за яку проголосувала вся рада Спілки, і весь секретаріат, в тому числі і Баранов. Але була одна умова: що наші партнери, «Новий зір», беруться надавати письменникам мінімальну першу допомогу. Полікувати зуби, наприклад, і таке інше. До речі, близько 40 письменникам безкоштовно зробили операцію на очах.

Окрім того, співвласником «Нового зору» є депутат, якого я дуже добре знаю – Андрій Сенченко, який орендує приміщення у Спілці і зараз, зробив там ремонт. Тобто це була людина, на яку я мав певний вплив.

Створення спільного підприємства – це був перший етап. Минув рік і виникла проблема: письменники у поліклініку практично перестали ходити. Молодші не знали, а старші вже дійти не могли. Окрім того, нам треба було проводити з'їзд, а у бюджеті були якісь жалюгідні копійки. І «Новий зір» переказав нам 3 млн грн., здається, на літературний фонд за те, щоб ми їм віддали ще оці проценти.

Всі ці документи є, гроші надійшли на рахунок, з них ми взяли на з'їзд. Баранову я передав півтора мільйони.

Три поверхи видавництва «Український письменник» по вулиці Олесь Гончара в центрі Києва, були здані в оренду також за абсолютно неринковою ціною. Як ви це поясните?

Ну, я думаю, що це абсолютна гіпербола. Для нас було важливо, щоб функціонував «Український письменник», а його фактично вже не було. Видавництво було мертве, там не було вже і директора, нікого. Там був, даруйте, вже туалет забитий дошками, всюди пліснява... Треба було щось робити, потрібен був капітальний ремонт.

Ми шукали вихід. Домовилися з орендарями, що вони трошки менше платять, але цю різницю вкладають у ремонт. Сьогодні «Український письменник» виглядає як лялечка. Через це, можливо, ціна сьогодні десь трохи і нижча.

Я не скажу, що видавництво зараз процвітає, але воно живе.

Чи правда, що бухгалтера, який працював за часів вашого керування Спілкою, прокуратура звинувачує у підробці документів?

Коли я прийшов – у Спілки вже був бухгалтер, Ніна Бойко. Вона якийсь час працювала, потім ми її поміняли. До речі, я її нещодавно зустрів, випадково, у магазині. Питаю, як там, що там? Мовляв, там ходили балачки, що ти ніби якийсь підпис там підробила? Вона каже: вперше про це чую, мене ніхто не викликав нікуди.

Давайте поговоримо про політику. Ви балотувалися до Верховної Ради від Троещини, хоча живете в центрі Києва – чому не обрали округ, там де мешкаєте?

А що, це заборонено законом? Взагалі, я, по-перше, мав бути у списку, і я був уже у списку. Але буквально за два тижні до початку виборів Юля Тимошенко звернулася з тюрми до групи народних депутатів, серед яких був і я – «не здайте Київ, ідіть по мажоритарці, треба «втягнути» Київ». Як у воду дивилася.

Через це, коли я почав вибирати, куди йти, я побачив, що по Шевченківському (де я живу – «Главком») – буде йти «Свобода». Чому Троещина? Тому що у 89-му році, коли були перші в СРСР вільні вибори, мене висунули самі жителі Троещини. Чому так сталося тоді? Тому що тоді був у свідомості, у душі майже кожного киянина Чорнобиль. А у 86-му році вже 9 травня я був у Чорнобилі, поїхав своєю машиною, жив там півтора місяці, вів репортажі, десь в «Известиях» були мої статті – не «солов'ї над Прип'яттю», а якоїсь правди трохи проривалося. А потім я написав роман, події якого відбуваються у Чорнобилі. Я його дуже швидко написав, за три місяці, сидів у готелі у Полтаві і писав. І цей роман був тоді на слуху.

Я виграв ті вибори. Це була Троещина, Оболонь і Мінський масив. У мене було дванадцять конкурентів. І вже минулого року на виборах до мене підійшла жіночка, а з нею молодий хлопець – великий гевал, вищий за неї. Вона каже: ви не впізнаєте цю дитинку? Кажу: ні, вперше бачу. А вона: ні, не вперше, бо коли ви були у нас народним депутатом, я до вас підходила з ним, він тоді ще був маленьким хлопчиком.

Проти мене був (на виборах 2012 року – «Главком») головним конкурентом Валерій Борисов, голова штабу Партії регіонів, колишній заступник міського голови. Але я мушу про нього сказати, що він більш-менш достойно програв і взагалі поведив себе. Не було якогось бруду з його боку. Більше того, в ніч підрахунку голосів, коли відкрив у мене вже був близько 20 тисяч голосів, Борисов подзвонив і привітав мене з перемогою.

Які зараз у «Батьківщині» стосунки з депутатами від «Фронту змін»? Останнім часом помітні деякі конфлікти, «фронтвики» навіть збираються відновлювати свою чи то створювати партію.

Ну, можливо, є якісь чисто людські тертя, але проблем особливих я не бачу. Звичайно, мені особисто прикро, що майже всі «тушки», які вийшли з «Батьківщини», - це був якраз «Фронт змін», і тінь падає на Яценюка. Він на цьому багато втратив. Чого варті тільки оті батько і син з Кіровограда (Табалови – «Главком»). Я їх добре знаю, бо був закріплений з Кіровоградом, навіть думав балотуватися там.

Але якісь частини, якісь осколки «Фронту змін» в деяких областях – вони існують. Не віддають печатку, не вливаються в ряди «Батьківщини». Вони не те що шкодять там щось, але Яценюк сам заявив, що такої партії не існує. Це не партія, це якісь групи, регіональні лідери, які бояться втратити своє лідерство.

Андрій Табалов розповідав «Главкому», що у тому-таки Кіровограді «Батьківщина» і «Фронт змін» не тільки не об'єдналися, а ледь не ворогують.

Ну, так він же сам і був лідером кіровоградського «Фронту змін»!

Як ви ставитесь до того, що в момент найбільшого цивілізаційного вибору України – між ЄС і Росією – нас до Європи веде Янукович?

Це колосальний парадокс. Про Кравчука я не кажу, але коли прийшов Кучма... Він до речі, був дуже демократичним президентом, ми до нього ходили – і Чорновіл, і Лук'яненко, переконували. То вже потім, наприкінці 90-х, коли він почав ділити це державне майно, Кучма вранці йшов до Європи, а після обіду, коли вже віскі вип'є – він дуже любив віскі – йшов до Росії.

Потім прийшов Ющенко, молодий, демократичний, проєвропейський. І от він їде до Брюсселю, стукає у двері – а його і на поріг не пускають.

І раптом Янукович, який ніде не заїкався про європейський вибір, про національні інтереси... Перше, що він робить – це Бараку Обамі здає наш збагачений уран... До речі, я

колись казав, що Янукович просто злякався Обами, бо ім'я «Барак» викликало у нього неприємні асоціації з молодості.

Потім Янукович всліпу підписує з Путіним... ну, з Медведевим, здачу Севастополя. Ну що від такого президента можна чекати? І раптом йому випадає така історична роль!

Чому так сталося? Я не думаю, що це винятково заслуга Януковича, хоча є почасти і його заслуга, я мушу про це сказати. Але мені здається, що з його боку в першу чергу це був страх. Політичний, економічний. Він злякався, що ці двері до Митного союзу, які поки відчинені, за нами зачиняться і ключі будуть у Путіна. Янукович зробив крен у бік Європи – він же розуміє, що Путін йому не пробачить цього ніколи. До речі, я завжди повторюю, що Росія ніколи не пробачить нам ці 23 роки нашої незалежності.

А ви не боїтеся, що у 2015 році Янукович візьме і виграє у опозиції завдяки ореолу свроінтегратора? Він дуже вдало перехопив цей тренд.

Я не думаю, що українців це переконає. Дуже великий сьогодні негатив за його команду. Я нещодавно був у Луганську, якісь свої депутатські справи вирішив, дай, думаю, походжу містом. Одягнув якусь кепочку - таку, знаєте, купив собі «беушну», окуляри одягнув темні, щоб морду не дуже пізнавали, і пішов на базар. Перейшов на суржик, кажу: «Шо ж у вас за ціни такіє? Ми же думали там в Києве, што у вас тут рай, как Януковіч обіщал». Ех, як вони почали! «Сволочи! Обманулі нас!». А я кажу: «А што ж ви хателі? Оні ж всего-навсего трі года у власті! Треба ж їм дати можливість, кажу, років п'ятнадцять»... Так вони як взяли мене – я ледве ноги звідти виніс.

Можна казати, що президентська виборча кампанія вже стартувала. Які стосунки зараз у лідерів опозиції? Чи йдуть переговори про єдиного кандидата?

Це найважче питання (про висунання єдиного кандидата – «Главком»), на яке сьогодні ніхто достеменно не може відповісти. Але якщо опозиційні лідери усі втрьох попруться на вибори – це може закінчитися печально.

Я не розумію, до речі, і не згоден з Юлією Тимошенко, яка зупинилася саме на цій версії. Я пропонував і буду пропонувати далі, щоби три лідери сьогодні сіли за стіл і домовилися: той голова уряду у разі перемоги, той голова Верховної Ради. Кожен знає своє місце, кожен працює на себе.

А де у цій схемі місце Юлії Тимошенко?

Тимошенко може бути над усіма. Можна буде знайти місце і для неї. Але я думаю, що вихід Юлії Тимошенко з тюрми дуже осадить пристрасті.

Сьогодні у Януковича головна проблема – Тимошенко. Він її боїться, бо це єдиний його конкурент. Ні Яценюк, ні Кличко, при всій моїй повазі, не можуть стати з нею врівень. Бути у в'язниці два роки, але залишатися лідером – це вмєє тільки Юля Тимошенко.

Але ж якщо опозиційні лідери не домовляться, то поки вони будуть займатися взаємопоборюванням, у другий тур може вийти хтось інший. Усі ж пам'ятають другий тур президентських виборів 1999 року, де проти Кучми вийшов Симоненко, і всі кинулися голосувати за Кучму.

Я не бачу такого випадкового кандидата, який міг би зіграти роль Симоненка. Тоді це було зроблено свідомо, я знаю хто це робив, як це робив, але цього разу так не вдається.

То хто ж?

Ну, основним був Волков.

Як ви вважаєте, чи можна сказати, що Кличко і Тягнибок лишили Київ напризволяще? От Яценюк бере участь у акціях протесту проти нелегітимної Київради, а вони - ні.

Я міг би вам тут трошки заперечити – не радикально, але все ж. Я би сказав, що інтерес Кличка до Києва трохи упав зараз. У нього є все-таки принада президентська. Мені жаль, звичайно, що не прийшов Кличко – він мусив би бути. Мені це не сподобалося, але сказати, що це щось там таке надзвичайне відбулося – я не можу.

<http://glavcom.ua/articles/14507.html>

Олександр Доній: «Чи є у ректорів залишки хребта?» *Korrespondent.net*

Герою України Левкові Лук'яненкові забороняють виступати в університетах.

Сьогодні до мене звернувся Левко Григорович Лук'яненко.

Герой України (і «формальний», тобто офіційний герой-бо має Зірку Героя, тобто офіційне визнання від Держави Україна, і «неформальний», тобто, народний герой-бо на відміну від деяких орденосців, він виборював (і виборював героїчно) нашу Незалежність).

Людина, яка боролася за Незалежність.

І за цю боротьбу провела 26 років у таборах і тюрмах.

І от, Героя України, незламного політв'язня, автора Акту проголошення Незалежності України, колишнього посла України в Канаді, народного депутата чотирьох скликань, Левка Григоровича не пустили виступати в університети.

Напередодні заздалегідь запланованого виступу в Житомирському університеті, Левко Григорович отримав нічим невмотивовану відмову від виступу в стінах університету.

І це – не поодинокий випадок. Аналогічно, не хотіли давати Левкові Лук'яненкові згоду на зустріч в стінах Ніжинського університету.

Зрештою, в Ніжині повідомили, що виступ можливий за умов ... «комерційної оренди».

Тобто, безкоштовно Герою України зустрічатися зі студентами заборонено.

А якщо заплатити, то, університет, розгляне це як власну «комерційну діяльність», і дозволить!

І це «інтелектуальні центри»?

Кого можуть виховати навчальні заклади, якщо у них ректори мають вигнуто-поламані хребти і вчать плазувати?

Я звертаюсь з питанням до ректорів українських університетів: Вам хтось дав вказівку не пускати до себе тих, хто боровся за Незалежність?

Хтось в Міністерстві науки і освіти?

Чи хто Вам має право вказувати?

Чи це у Вас така «самоцензура»?

Коли хочеться вже так вгодити, що не знаєте вже як і прогнутис

Панове ректори, майте людську гідність. Не кажу навіть «майте сміливість».

Майте хоч трохи людської гідності.

В європейській спільноті (до якої тепер буцімто зібралася прямувати навіть офіційна влада) відкриті лекції, виступи, зустрічі є формами передачі знань, підвищення інтелектуального рівня студентів (в тому числі-і розвитку критичного мислення).

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/olesdoniy/a121038>

Телебачення і радіомовлення

Верховна Рада виділила гроші з держбюджету на вибори у п'яти проблемних округах

24 канал, Новини

Кореспондент: Верховна Рада виділила гроші з держбюджету на вибори у п'яти проблемних округах. Підтримали рішення і більшість, і меншість. Коштуватимуть повторні вибори майже 50 мільйонів гривень.

Володимир МАКЕЄНКО, народний депутат, Партія регіонів: "Безкоштовних виборів не буває. Якщо вони безкоштовні – розумієте, чим вони закінчаться. Тому є ціна питання. Верховна Рада проголосувала. Сума виділена. Вона йде цільова – тільки на проведення виборів у п'яти мажоритарних округах".

Кореспондент: На самі вибори треба лише 20 мільйонів. Більша половина з наданих грошей підуть на борги ЦВК, - нарікає опозиція. Мовляв, під приводом фінансування перегонів у законопроект вписали оплату заборгованості щодо веб-камер, встановлених на всіх дільницях.

Руслан КНЯЗЕВИЧ, народний депутат, "Батьківщина": "З 48 мільйонів, які ми сьогодні виділили, тільки 20 піде справді на вибори в цих проблемних округах. 11 піде на заборгованість по веб-камерам. А решта – це частково гроші на заробітні плати Центральній виборчій комісії, а частков гроші на підтримання державного реєстру виборців під час цих виборів".

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат, "УДАР": "Чомусь після цих веб-камер не змогли порахувати на п'яти округах взагалі результати. Так навіщо ж тоді встановлювали ці камери? Щоб любоватися на себе? Ми будемо вимагати, щоб був звіт Рахункової палати публічний у Верховній Раді України, щоби суспільство почуло, хто їх закуповував, ці камери, чи взагалі вони існують, де вони сьогодні зберігаються, де ці матеріали, які вони начебто знімали".

Кореспондент: Торік, нагадаємо, держава витратила мільярд гривень на веб-камери. Їх встановили на всіх виборчих дільницях. Пізніше Рахункова палата визнала їх неефективними, оскільки відеоматеріали ніяк не використовувалися.

Депутати знову провалили голосування за плани роботи на квартал *Перший діловий, Новини*

Анастасія МАРЧЕНКО, ведуча: Місяць без порядку денного 3 парламентської сесії. Депутати знову провалили голосування за плани роботи на квартал. Третій тиждень поспіль парламентарі повертаються до цього питання і безрезультатно. Всьому виною опозиція, котра то погоджується голосувати за порядок денний сесії, то вимагає внести до нього всі законопроекти, котрі депутати напрацювали за місяць.

Кореспондент: За прогули штраф. Спікер парламенту Володимир Рибак пропонує карати депутатів, котрі безпідставно пропускають пленарні засідання.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради: "Багато законів, нам треба працювати, а не гаяти час ображаючи один одного".

Кореспондент: Спікер хоче активізувати всі сили парламенту, аби ухвалити всі законопроекти написані цієї сесії, а не як минулої. Тоді мали проголосувати за понад півтори тисячі законопроектів. Розглянули ж лише третину. Однак цього разу депутатам навіть у повному складі не під силу ухвалити планів на цю сесію.

Іван ПОПЕСКУ., фракція Партії регіонів: "Абсолютно все вже погоджено. А якщо по ходу будуть виникати якісь проблеми або якісь питання, які треба розглянути, у нас же існує процедура і існує практика коли під час сесії ми повертаємося і включаємо той чи інший законопроект для обговорення коли він готовий до розгляду".

Кореспондент: Оскільки вже місяць парламент працює і депутати написали чимало нових законопроектів, опозиція вимагає і їх внести до порядку денного. Як ні, і голосувати за розклад не будуть.

Павло РОЗЕНКО, фракція "УДАР": "Є перший розділ, який залізно вже прийнято рішення комітетів. А до другого розділу включаємо всі законопроекти станом на сьогодні. І ми всі дружньо за це проголосуємо. Це нормальна пропозиція".

Кореспондент: Втім, навіть без планів на сесію депутати швидко голосують за невідкладні президентські законопроекти. Сьогодні з подання гаранта депутати відрядили українських моряків боротися із сомалійськими піратами та скасували цілий перелік дозвільних документів.

Олександр ЄФРЕМОВ, фракція Партії регіонів: "Если бы мы подходили к рассмотрению законов, которые принимаем не с точки зрения партийной принадлежности, а с точки зрения нужности государству тот или иной документ, я думаю, Верховная Рада работала бы значительно лучше".

Кореспондент: Все ж найважливішими для парламенту цієї осені лишаються євроінтеграційні законопроекти. Їх у планах на цей тиждень три.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції "Батьківщина": "Всі акти законодавства, які потребує Україна для того, щоб угода була підписана, пройшли відповідне схвалення і отримали підтримку української опозиції і це дало змогу їх прийняти і показати цивілізованому світу, що ми здатні домовлятися тоді, коли мова йде про національні інтереси країни".

Олександр ЄФРЕМОВ, фракція Партії регіонів: "Мы считаем, что мы вольны выбирать сегодня в экономическом пространстве те страны, с которыми выгодно сотрудничать и что наши интересы должны отстаиваться по всем направлениям".

Кореспондент: Якщо парламентарі не додадуть темпу розгляду законопроектів, то робота з Євросоюзом буде марною. Адже до саміту в Вільнюсі лишилося 2 місяці і 6 не ухвалених документів.

Депутати Ради не прийняли сьогоднішню повестку дня

Интер, Подробности

Анастасія ДАУГУЛЕ, ведучая: Верховная Рада сегодня - полна эмоций и упреков. Депутаты не приняли повестку дня третьей сессии 7-го созыва. О евроинтеграции спорили коммунисты с союзниками-регионалами. А градус поднимали в кулуарах. Тем, что доктор - не прописал бы. Ирина Баглай - подробнее.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: По названию - это целительная настойка с прополисом и медом, а вот по внешнему виду и по содержанию спирта - это чекушка водки. Принесли ее сегодня в парламент народные депутаты. Но закон не нарушили, ведь покупали в аптеке как лекарство. Алкоголь под видом лекарства, без акциза, налогов и соответствующей рекламы. В кулуарах парламента раскрыли коррупционную схему на аптечно-ликероводочном рынке. Депутат - врач Татьяна Бахтеева вспоминает, подобная афера "лекарств с градусом" работала в 90-х. Тогда панацеей от всех болезней был бальзам Битнера. После поднятия акциза на спиртное - производители, видно, решили взяться за старое.

Татьяна БАХТЕЕВА, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Это сегодня не лекарство, это алкогольный напиток, это полностью подлежит для уголовного расследования".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: К трезвости в своих действиях регионалы уже в сессионном зале призвали коммунистов. Пытались отговорить от идеи проведения референдума о том, куда идти Украине: в ЕС или Таможенный союз?

Николай ЛЕВЧЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Украинцы уже сделали выбор, и сделали его без вас, а если вам нечем заняться, займитесь, организуйте референдум о запрете покупки Китаем наших земель".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: А вот оппозиция так и не услышала защитной речи евроинтеграции. "Свобода" привычек не меняет. Зато во время выделения денег из госбюджета на проведение выборов в пяти проблемных округах уже оппозиция столкнулась с большинством. Там заявили, что больше половины суммы - это средства не для самих выборов, а для погашения долгов за веб-камеры, использованные во время парламентской кампании-2012.

Руслан КНЯЗЕВИЧ, народный депутат Украины, фракция "Батьківщина": "Ми виділили ці гроші ще на початку року в обсязі 24 мільйонів, і вони у нас були до останнього часу, поки уряд одним махом з рахунків ЦВК на рахунки Сітронікс за веб-камери, які були абсолютною аферою".

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Ніяких боргів немає, тому що те фінансування відеокамер було фінансування з бюджету, воно було профінансовано 100 відсотків".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Но как бы ни воевали оппоненты, с камерами или без них, а довыбирать народных депутатов надо. Сроки поджимают, и абсолютным большинством парламент выделил 50 миллионов гривен ЦВК.

Опозиція у Верховній Раді знову вимагає випустити на волю Юлію Тимошенко *ICTV, Факти*

Анастасія МАЗУР, ведуча: Опозиція у Верховній Раді знову вимагає випустити на волю Юлію Тимошенко. Арсеній Яценюк з трибуни парламенту заявив, що підстав для її ув'язнення не було і Президент має всі можливості для помилування экс-Прем'єрки. Він попросив главу держави взяти ручку, папір і поставити крапку у цій історії. Адже звільнення Юлії Тимошенко є однією з вимог Ради Європи. Між тим, лідер комуністів активно агітує не йти в ЄС, а в протилежний бік. Петро Симоненко полякав євроінтеграторів прикладом Болгарії, де, за його словами, знищили атомну енергетику і аграрний сектор. Тепер туди завозять голландські помідори. Після дискусії щодо євроінтеграційних перспектив, вже втретє депутати не змогли схвалити порядок денний сесії. "Свобода" та комуністи заявили, що їхні пропозиції були проігноровані. Зрештою спікер Володимир Рибак сповістив, що більше не виноситиме це питання і затверджуватиме лише тижневі порядки денні.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Я вам кажу ще раз, що третю неділю ми не голосуємо з-за того, що є додатки. Вношу пропозицію затвердити тижневий розклад пленарних засідань на 8-11 жовтня".

**Гості «Вашої Свободи»: Андрій Павловський, народний депутат (фракція ВО «Батьківщина»); Андрій Окара, російський політолог
Радіо Свобода**

Олександр Лашенко: Головна політична інтрига кількох останніх днів в Україні – це випустять чи ні экс-прем'єра Юлію Тимошенко із-за ґрат.

Адже наближається 28 листопада – саміт у столиці Литви Вільнюсі, де може бути підписана угода про асоціацію з ЄС. Зовсім близько 15 жовтня – дата чергового звіту представників Європарламенту Кокса-Квасневського. «Питання Тимошенко» є однією з можливих перешкод для підписання угоди про асоціацію.

Юля на волі – найближчим часом, перед самітом у Вільнюсі чи невідомо коли? І якщо Тимошенко все-таки випустять, то за якою саме процедурою це можливо?

Отже, за три дні вповниться два роки, як Печерський райсуд Києва засудив Юлію Тимошенко до семи років позбавлення волі за (офіційне тлумачення вироку) перевищення повноважень під час підписання газових угод із Росією.

Екс-прем'єр відбуває покарання у виправній колонії у Харкові від кінця грудня позаминулого року. Півтора року вона лікується в спеціалізованому медичному закладі за межами колонії, але, звісно, залишається під вартою.

«Питання Тимошенко» стало перешкодою на шляху євроінтеграції України не сьогодні. Про вибірковість українського правосуддя і застосування суду в боротьбі з політичними опонентами західні партнери заявляли давно і продовжують це робити.

Але правоохоронці й представники влади в Україні наполягали на законності дій стосовно экс-прем'єра. Зокрема, колишній уже заступник генпрокурора Ренат Кузьмін заявляв, що від 1995 року Юлія Тимошенко фігурувала у 24-х кримінальних справах. Частина із них закрита, але інші перебувають у провадженні.

«Частина вже готова для направлення до суду», – наголошував недавно Ренат Кузьмін, ще до звільнення зі своєї посади. Саме кілька днів тому президент Віктор Янукович перевів Кузьміна на посаду заступника секретаря РНБО.

Кокс і Квасневський звернулися до Віктора Януковича з проханням помилувати экс-прем'єра. Сама Тимошенко прийняла пропозицію лікуватися у Німеччині. Тобто, перспектива поїздки экс-прем'єра лікуватися за кордон почала ставати реальною нібито.

Але після всіх цих подій під час візиту Віктора Януковича до Польщі президент Польщі Броніслав Коморовський і український лідер напередодні не зробили жодної заяви про Тимошенко.

У фракції Партії регіонів стверджували, що не бачать юридичних підстав для підтримки клопотання про помилування Юлії Тимошенко. Про це заявив лідер фракції регіоналів Олександр Єфремов.

Олександр Єфремов (переклад): У нас немає законодавства, яке дозволяє сьогодні з колонії відправляти за кордон на лікування ув'язнених. Необхідне напрацювання відповідного законодавства.

– Ті, хто вважають, що можливе і потрібне негайне звільнення Юлії Тимошенко, заявляють про два можливих варіанти.

Адвокати Юлії Володимирівни пропонують звільнити экс-прем'єра за так званим «прецедентом Юрія Луценка», який теж перебував за ґратами і був все ж таки звільнений.

Влада ж наполягає (принаймні деякі її представники) на частковому вирішенні проблеми наданням Юлії Тимошенко, як їх назвав сам Луценко, «тюремних канікул» для лікування за кордоном, не знімаючи з неї обвинувачень.

Пане Павловський, як Ви вважаєте, який шлях можливий? Я, звісно, не питаю у Вас, чи варто звільняти Тимошенко. Очевидно, Ви за те, щоб це робили негайно. Який шлях може бути обраний: помилування чи все ж таки ці так звані «тюремні канікули» для лікування за кордоном?

Треба тільки одна умова: щоб Янукович знайшов у собі сили і подолав власні комплекси, страхи щодо Тимошенко

Указ про порядок помилування дозволяє звільнити Тимошенко прямо зараз. Треба від Януковича взяти в руки ручку, папір і поставити свій підпис. Без її прохання

Андрій Павловський: По-перше, я хотів би зазначити, що для цього треба тільки одна умова: щоб Віктор Янукович знайшов у собі сили і подолав власні комплекси, страхи, жахи щодо Юлії Тимошенко. Тому що те, що він так її боїться і не хоче звільняти, пояснює нераціональна і раціональна поведінка його.

Навіть найближче оточення, з яким ми намагаємося контактувати, каже, що всі розуміють уже, з точки зору здорового глузду і з перспективи нашої держави, і майбутнього українців, усім зрозуміло, що треба позитивно вирішити питання Юлії Тимошенко і надати їй гуманітарну можливість лікуватися за кордоном, але цей стопор в одній головній голові у нашій країні й досі не дозволяє цього вирішити.

Я сподіваюся, що все-таки у Віктора Януковича вистачить мужності і чисто по-людськи, по-чоловічому щодо жінки, щодо свого головного опонента поступити шляхетно і надати їй змогу лікуватися за кордоном.

Для цього не потрібно, як брешуть регіонали, щось змінювати у законодавстві. Все вже готово, все є навіть у чинному законодавстві. Хай він згадає про свій власний указ президента про порядок помилування. Статті цього указу дозволяють звільнити Юлію Тимошенко прямо зараз. Для цього треба від Віктора Януковича взяти в руки ручку, взяти папір і поставити свій підпис. Цього буде достатньо – Юлія Тимошенко вже наступного дня буде на волі, вже буде лікуватися на запрошення Німеччини.

– Без її прохання на адресу Віктора Януковича?

Андрій Павловський: Без її прохання.

Ви ж згадайте, Юрій Луценко теж не писав прохання. І без прохання Юрія Луценка, на прохання якраз Кокса-Квасневського його звільнили. Я думаю, що так само. Прецедент є. Треба діяти у тому ж ключі і тим же ж шляхом.

Наскільки я пам'ятаю щодо Юрія Луценка, то він відбував покарання за певним вироком, але інших кримінальних справ, крім тієї, за якою він відбував покарання, не було. У випадку з Юлією Тимошенко інша ситуація.

Замовником політичного переслідування, катування Тимошенко був особисто Янукович

Андрій Павловський: Ви зверніть увагу на те, що весь цивілізований світ, західні країни, США вже неодноразово визнавали, що це є вибіркове правосуддя, переслідування політичного опонента. Всі визнали її політично ув'язненою. Навіть є відповідне рішення про незаконний арешт Європейського суду з прав людини.

Так само щодо інших справ надуманих. Ви знаєте, якщо їх дивитися по суті, то це просто смішно. Всі у світі знають, що основним замовником політичного переслідування, катування Юлії Тимошенко був особисто Віктор Янукович. Виконавцем, організатором цього переслідування був Ринат Ахметов.

– Ренат Кузьмін, напевне?

Андрій Павловський: Кузьмін. Кажуть, що він – протеже Ахметова, то це по Фрейду обмовка.

– Але це Ваше твердження.

Андрій Павловський: Так.

Так я хочу Вам сказати, що якраз ми у звільненні Рената Кузьміна, як основного ката опозиції, і відправка його в «кадровий відстійник» «збитих льотчиків» – це в РНБО, то це позитивний сигнал для наших європейських партнерів, що все ж таки хочеться чи ні, але треба справу Юлії Тимошенко вирішувати позитивно.

І все це, ще раз хочу нагадати, залежить від особистої волі і бажання Віктора Януковича. Я закликаю Віктора Януковича взяти ручку і все-таки подолати власні комплекси, страхи та підписати цей указ!

– Пане Окара, за Вашим прогнозом, якщо Ви на нього наважитесь, найближчим часом Юлія Тимошенко буде на волі, перед самітом у Вільнюсі, чи невідомо коли?

Український президент уже не боїться російського, але ще боїться Юлю, яка так і не стала президентом. Роблять все і робитимуть все, щоб не звільняти і разом з тим підписати угоду

Андрій Окара: Я дуже хотів би, щоб так було, але я собі такого поки що не уявляю. Тобто, український президент уже не боїться російського президента, але ще боїться Юлю, яка так і не стала президентом.

Звісно, що страх перед Тимошенко у влади української має раціональну природу, і тому я гадаю, що вони зараз роблять все і робитимуть все, щоб не звільняти і разом з тим підписати угоду. Тут якраз така ситуація, коли треба і одне, і інше поєднати.

– Хіба тоді буде підписана угода про асоціацію? Європейські партнери не будуть дивитися на той момент, що Тимошенко таки не звільнять?

Для ЄС зараз пріоритетність підписання угоди з Україною важливіша від питання Тимошенко

Андрій Окара: Зараз якраз ведеться така кампанія, теза, яка і полягає у тому, що без звільнення Юлії неможлива угода. Але, наскільки я розумію, для сучасної Європи, для ЄС зараз пріоритетність підписання угоди з Україною трохи важливіша від питання Тимошенко. Тому, я гадаю, що Янукович і його оточення, тобто такий «колективний Янукович», українська влада роблять зараз майже неможливе для того, щоб поєднати оці два непоєднаних фактори – і підписати угоду, і не випускати Тимошенко.

– Тобто, якщо можна так висловитися, щоб «і вівці були цілими, і вовки ситими»?

Якщо Європа на це піде, то вона зневажає свої моральні принципи

Андрій Павловський: Я хотів би додати до слів шановного пана Андрія, що це ж не питання особисто Юлії Тимошенко. Для західних лідерів це питання принципове дотримання європейських демократичних цінностей. Немає жодної країни, де діючий лідер опозиції ув'язнений по надуманих причинах. Тим більше вони обіцяли і своїй пресі, це казали перед своїми виборцями, це їм важливо для свого, особистого майбутнього як політикам.

Тому я думаю, що питання не в Юлії Тимошенко чи у Луценкові, чи в будь-кому. Це питання дотримання цивілізаційних європейських норм. І якщо Європа на це піде, то вона зневажає свої моральні принципи. Я думаю, що західні політики на це ніколи не підуть.

Тим більше, я хотів би нагадати, що 15 жовтня остаточний звіт комісії Європарламенту Кокса-Квасневського. А вже по цьому звіту Рада міністрів ЄС, де будуть представлені всі керівники європейських урядів, буде приймати рішення, чи підписувати у Вільнюсі угоду, чи відкласти її на пізніший термін.

Тому всі закликають саме зараз, до 15 жовтня, крайній термін – до 21 жовтня вирішити питання звільнення Юлії Тимошенко. Тим більше, що у Вашингтоні Янукович чітко сказав, що до 21 жовтня питання Тимошенко буде вирішене. Я сподіваюся, що він дотримає свого слова.

– Ваш колега, пане Павловський, по Верховній Раді, перший заступник керівника фракції Партії регіонів у парламенті Михайло Чечетов в ексклюзивному інтерв'ю Радіо Свобода теж говорив про те, кому варто взяти у цій ситуації до рук ручку або олівець.

На його думку, Юлія Тимошенко висловлює неповагу до України, звертаючись про бажання лікуватися за кордоном не напряму до президента Віктора Януковича, а через посередництво місії Європарламенту.

Ось що саме з даного приводу заявив Радіо Свобода Михайло Чечетов:

Михайло Чечетов: Я висловлю свою думку, а не позицію фракції.

Перше. Яке б рішення щодо Тимошенко не ухвалив Віктор Янукович, він ухвалить його в національних інтересах.

Друге. Президент, перебуваючи у США, заявив, що вирішення питання Тимошенко буде простішим, якщо вона робитиме кроки назустріч.

І третє. Мене особисто обурює, що экс-прем'єр звертається не напряму до президента про бажання лікуватися за кордоном, не до парламенту чи уряду, а це бажання вона озвучує за допомогою представників ЄС.

Ти живеш в Україні! Є президент, обраний в Україні! На мій погляд, я не бачу поки що її бажання поїхати.

Аркуш паперу, ручка, олівець і заява на ім'я президента України. «Президентові України Віктору Януковичу. Заява. У зв'язку з тим, що я не довіряю якості медичного обслуговування національного, українського, прошу мене направити на лікування до Німеччини. Крапка».

– Пане Павловський, так кому ж варто брати в руки ручку чи олівець?

Чечетов у Верховній Раді має репутацію «політичного клоуна». Я на цих блазнів радив би не звертати увагу

Тимошенко, все, що від неї залежить, зробила

Андрій Павловський

Андрій Павловський: Чечетов у Верховній Раді має певну репутацію «політичного клоуна». Я на цих блазнів радив би не звертати увагу.

Є серйозні питання, від яких залежить шлях нашої країни, наше майбутнє у європейській спільноті народів. І давайте серйозно про це казати. Юлія Тимошенко, все, що від неї залежить, зробила. До неї офіційно (!) з пропозицією звернулася комісія Європарламенту. Вона офіційно дала на це письмову згоду. Що ще треба? Це передали Віктору Януковичу, написали особисто.

– Передали Віктору Януковичу?

Передали заяву і прохання про помилування від Квасневського і Кокса Януковичу. М'яч на його половині поля

Андрій Павловський: Так, передали заяву і прохання про помилування від Квасневського і Кокса Віктору Януковичу. М'яч на його половині поля. Ми всі очікуємо прийняття рішення до 15 жовтня чи, крайній термін, до 21 жовтня. Інакше вже потім буде складно вирішувати це питання.

Тому ще раз наголошую і закликаю: заради майбутнього нашої країни Януковичу все-таки треба прийняти мужнє рішення, шляхетне стосовно жінки-опонента. Все-таки він повинен керуватися здоровим глуздом і перспективою нашої держави. Це головне! Все інше – потім.

– Ми маємо бути збалансованими, надавати слово представникам різних політичних сил, не тільки учаснику нашої програми, представникові ВО «Батьківщина».

Та от, колишній радник президента Ганна Герман заявила Радіо Свобода, що питання про те, чи відпускати Юлію Тимошенко на лікування за кордон, насправді не належить до компетенції президента України Віктора Януковича.

Ганна Герман: Якщо Юлія Тимошенко написала на ім'я президента таке звернення і таке прохання, лікуватися за кордоном, це дає президенту підстави звернутися до парламенту з тим, щоб у парламенті були розглянуті відповідні закони для того, щоб створити законодавче поле, яке давало б можливість такого кроку.

Тому, якщо така заява є, якщо таке прохання від Тимошенко є, то це, безперечно, спрощує всю справу і спрощує процедуру.

– Пане Окара, як Ви вважаєте, хто тут має вагоме, останнє слово сказати, якщо взагалі буде вирішене це питання?

Андрій Окара: Я думаю, що українська система влади і українська політична система в цілому зараз моноцентрична. І центр прийняття рішень лише один. Цей центр називається «Віктор Федорович Янукович». Ані парламент, ані Чечетов (ну, Чечетов – смішно, Чечетов, як центр прийняття рішень) або сама Юлія Тимошенко взагалі тут ні до чого, від неї нічого не

залежить, вона – жертва знущань оцих політичних. Так що тут лише в одній голові все це складається.

І перед цією головою і тими людьми, які навколо, зараз стоїть завдання – зробити неможливе, тобто і не випустити Юлю або піти на якийсь компромісний варіант, який не дасть їй можливість повноцінно брати участь у політиці, а з іншого боку, підписати цю угоду.

– Пане Павловський, зараз черговий сесійний тиждень Верховної Ради. Учора активні заяви робилися, резонансні ще під час погоджувальної ради, а зараз сесійні засідання. Що відомо з кулуарів парламенту? Є якась інформація, просування буде у цій так званій справі з Тимошенко, в цій «проблемі Тимошенко»? З боку Ваших політичних опонентів, провладних депутатів, щось відомо Вам на цей момент?

У нас зараз монархія, Янукович повністю узурпував владу

Андрій Павловський: З того часу, як Янукович посів на посаду президента, парламенту як вищого представницького органу в Україні не існує. Це такий собі «законодавчий відділ адміністрації президента».

Невже Ви вірите в те, що якась рішення може чи Єфремов, чи хтось інший прийняти у парламенті? Та ні! Вони перетворили власну фракцію Партію регіонів у такий собі «кнопкодавний механізм». Надходить дзвінок Чечетову – він піднімає руку чи не піднімає. І все.

Всі рішення приймаються на вулиці Банковій особисто Віктором Януковичем. У нас зараз така монархія, якщо Ви хочете, Янукович повністю узурпував владу. Від нього це залежить.

Я хотів би ще нагадати про юридичну основу прийняття цього рішення. Знаєте, все це оманливо, тобто посилення то на суди спочатку, а зараз уже Герман щось там на парламент, який нічого не вирішує. Це все відмовки і небажання приймати рішення. Янукович повинен взяти особисту відповідальність на себе, підписати указ. Його ж власний указ про порядок помилування це дозволяє зробити.

– Ви вже про це сказали.

Він – цар, Бог і так далі для регіоналів!

Андрій Павловський: Так я хочу йому ще раз і ще раз нагадати, що він особисто в цій країні несе за це відповідальність, тому що він – цар, Бог і так далі для регіоналів!

– Це Ваша думка. Ви маєте на неї право. Як і на те, щоб мати свою думку, мають право і депутати від фракції Партії регіонів. Той же Михайло Чечетов.

Маємо запитання радіослухача.

Слухач: Чи вірите ви в те, що Янукович випустить пані Юлію, якщо він її посадив? Для чогось він її посадив. Це одне питання.

І друге питання. Якщо люди, які рік тому носили прапори проти НАТО і проти ЄС, то це перевертні? І чи варто з такими перевертнями вступати в ЄС, у Європу? Їм же не варто вірити.

Кузьмін – всього лише «шістка» у виконанні бажань Януковича

Хай його сини йому підкажуть, що треба думати про майбутнє і власного бізнесу

Андрій Павловський: Це дійсно так. І, зрозуміло, ніхто в цій державі не приймає рішення, особливо кого ув'язнити, кого звільнити, з політичних опонентів, крім Януковича. Той же Ренат Кузьмін – це був всього лише організатор, «шістка» у виконанні бажань Януковича. Тому так навколо Януковича все це сконцентровано.

Тому саме до Януковича у Польщі, коли він зустрічався, три президенти до нього звертаються, щоб він вирішив це питання. Тому що європейці вже давно зрозуміли, хто тут замовник, від кого це залежить і так далі.

І я хотів би сказати, що так, Янукович цього не хоче, він чомусь боїться цю маленьку, тендітну жінку. Ну, боїться ж! І раціонально боїться. І все. Ну, йому треба подолати свої комплекси, жахи і все-таки думати більше про державу, ніж про власні комплекси.

І я сподіваюся, що він подолає себе все ж таки. Ну, хай його сини йому підкажуть, що треба думати про майбутнє, у тому числі і власного бізнесу, і так далі.

– Я нагадаю тільки до слів пана Павловського, що саме президент Янукович і представники влади, коли повставало це питання, що нібито він, президент, був замовником цієї всієї справи, так званої «посадки»...

Андрій Павловський: Не нібито. Всі про це знають. І в Європі, і у нас...

– Не всі такої думки притримуються.

У кулуарах депутати Партії регіонів кажуть, що давно із задоволенням проголосували б за будь-який закон про звільнення Тимошенко, але немає команди від Януковича. Нещасні люди, раби Януковича!

Андрій Павловський: Я Вам скажу більше. Я Вам скажу, що у кулуарах (Ви запитали) я зустрічаюся з багатьма депутатами Партії регіонів, і вони відверто мені кажуть і іншим нашим колегам з «Батьківщини», що ми давно із задоволенням проголосували б за будь-який закон про звільнення Юлії Тимошенко, що ми самі себе ніяково, некомфортно себе відчуваємо із-за того, що лідер опозиції у тюрмі, що це не по-людськи в кінці кінців, щодо неї як до жінки, але немає команди від Януковича. Тому що вони нічого особисто не вирішують. Вони – підневільні люди. Я їм дуже співчуваю! Нещасні люди, раби Януковича!

– Є рішення суду...

У нас суди заангажовані. Продажні істоти, а не суди!

Андрій Павловський: А Ви що, не знаєте, які в нас суди заангажовані? Продажні істоти, а не суди!

– Пане Окара, який Ваш прогноз?

Ви на початку розмови сказали, що цілком можливо, що Янукович взагалі не випустить Юлію Тимошенко до саміту у Вільнюсі, до кінця листопада. Я так розумію, що і далі не випустить. Що ж далі у цьому, так би мовити, «трикутнику»?

Зараз уже навіть і не про Тимошенко мова. Митний союз – теж ще варіант остаточно не викинутий. Євроінтеграція? Що далі тоді для України?

У Януковича немає такого варіанту, як Митний союз. Митний союз для нього автоматично знищення всього, що заробив за політичне життя

Андрій Окара: Я думаю, що у Януковича немає такого варіанту, як Митний союз. Тому що Митний союз для нього автоматично означає просто знищення всього того, що він заробив за все своє політичне життя. Я думаю, що це все ж таки дуже велика можливість подвійних стандартів і дуже велика можливість, що буде якийсь...

– Всидіти на двох стільцях, Ви вважаєте, так?

Андрій Окара: Я думаю, що так.